

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣдѣтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Георги Д. Великовъ, извѣстията на приятелитѣ и познайнициѣ си, че нече може да приема посѣщения по случай празниците свѣтлото Христово Въскресение.

Вѣстника ни днесъ излиза двоенъ, по-неже прѣзъ празниците нѣма да излѣзе.

Отъ Редакцията.

ТЕЛЕГРАММИ

Лондонъ. 7-й Априлъ. Отъ Цариградъ явяватъ на агенцията Райтеръ, че вслѣдствие новитѣ нападения на Гърцитѣ, министерскитѣ свѣтъ рѣши да извика назадъ прѣдставителя си въ Атина, Асимъ бей, и да връчи на Маврокордато прѣдставителя на Гърция паша портитѣ му, като заповѣда на главнокомандующий Едхемъ паша да земе нападателно положение. —

Атина. с. д. Стрѣлбата по цѣлата погранична линия, на Тесалия пристана кждѣ полунощъ. —

Цариградъ. Слѣдъ съобщенията на портата вчерашната атака отъ страна на Гърцитѣ е станала съ цѣлъ да сиржѣт станитѣ съобщения между Семриже Еласона и Катерина, Еласона. Главната атака е била отправена 16 километра на Северъ отъ Еласона противъ турската провинция Бойтракли, Силосъ и е била отблъсната. Височинитѣ на Аналишелдъ и Потика или Пнакия останали окупираны отъ гърцитѣ, които сж обкружени отъ турцитѣ, за да се констатира съучастието на рѣдовни гърцки войски като хванатѣ пленници. Днесъ извѣреденъ Министерскитѣ свѣтъ. Генерала Шерифъ синъ на бившиятъ министръ на външнитѣ работи Сидъ паша, е назначенъ за посланикъ въ Техеранъ. Министра на външнитѣ работи съобщава на посланицитѣ, че Гърцкитѣ войски сж атаквали снощи, кждѣ 7 часа вечерята, турскитѣ постове въ байрактаръ, Кодошо Церѣнка, Соломене и Велетеко и са били отблъснати слѣдъ едно сражение отъ 3 часа.

Цариградъ. с. д. Министра искава взетото рѣшение за вървение на турцитѣ напредъ щомъ бжде констатирано, че гърцкитѣ рѣдовни войски са били нападателитѣ и надѣва се, че тогава ще може да окупира Лариса въ продължение на 2 дена.

Цариградъ. Официално съобщаватъ, че завчера гърцки войски са нахлули въ турската територия като добавя, че портата до сега е направила всичкото възможно за поддържанieto на мира, но повѣдението на гърцитѣ ъж принуждавала да отговори съ военни дѣйствия, Едхемъ паша получи заповѣдъ да дѣйствува веднага отбранително и нападателно съгласно съ плана съставенъ отъ комиссията и утвърденъ съ височайше ираде.

Вина. с. д. Слѣшна. Отъ Цариградъ съобщаватъ до кореспондентъ бюро, че вчера въ Илджа министерскитѣ свѣтъ рѣши да обяви войната и че Маврокордато е билъ извѣстенъ за това. —

Атина. Една достовѣрна депеша явява вчера въ 5 1/2 часа сутринта турцитѣ започнали силенъ огънь, сръщу Актонъ, гдѣто имало една телеграфна станция и единъ гарнизонъ отъ 500 души. Телеграфната станция била разрушена, много хора ранени. Командантинъ поискалъ инструкции, по заповѣдъ на министра на морската бомбардиранието почна 11 часа прѣди пладнѣ въ вѣтрѣнността на Амвракийскитѣ заливи, както и отъ вѣтъ отъ два бронинци единъ крейсеръ и канониерки. Една отъ малкитѣ крѣпости на Превеза е разрушена отъ бомбардиранието, едно отблъение отъ 200 души гърци отъ Винаца добаркирало въ Салаворо и се отправило къмъ Превеза. Телеграми отъ Ларма явяватъ, че гърцитѣ окупирали турскитѣ постове отъ Незеро до Търнавосъ. Повторителнитѣ атаки на турцитѣ противъ Аналишелъ били отблъснати съ загуби. Спорѣдъ други депешы отъ тѣзи сутринъ турцитѣ се оттеглявали къмъ вѣтрѣнността кждѣто се концентрирали. Слухъ се прѣска, че чети отъ вѣстанници дебаркирали въ Халкида. Артаскитѣ кметъ раздаде пушки на населението. Всичкитѣ учреждения пренесени въ Комботи. Отъ Трикала явяватъ че една чета вѣстанници влѣзла въ македония и се отправила къмъ Конишко.

Атина. с. д. Асимъ бей събщи на Скузесъ за скѣсването на дипломатическитѣ сношения, респективнитѣ поданници, трѣбвало да си отидатъ отъ Гърция или турция въ продължение на 15 дена.

Атина. с. д. Телеграфиратъ отъ Арта, че въ 9 часа сутринта днесъ когато парахода на панегеренческото дружество „Македония“ отплавалъ отъ

Амросийскитѣ заливи турекитѣ батерей отъ Прѣвеза гърмѣли сръщу него, парахода потъналъ, скипажа спасенъ, командира на парахода тежко раненъ. Правителството веднага заповѣдало на гърцката въ Омвросия флотилия да бомбардиратъ Прѣвези. Бомбардиранието се продължава още отъ 6 часа вечеръ. Увѣряватъ че Менекса била завзета отъ гърцитѣ Асимъ бѣй вѣрва, че турцитѣ приготвявали едно нахлувание близо до Богази отъ къмъ Търнавосъ, гдѣто концентрирали войскитѣ си. Новинитѣ отъ границата произвождатъ екстренно вълнение въ Атина, грамадна тѣлна народъ циркулира по улицитѣ. Слухъ се носи, че Едхемъ паша съ 12000 души вѣрватъ кждѣ Търнавосъ, гдѣто имало проходи за Ларма и че едно сражение се е било захванало.

Атина. Хавасъ съобщава, че прѣстолонаслѣдницата. Княгиня София, остава въ Лариса. Краля конферира нѣколко пкти съ министритѣ си. Останалитѣ въ Атина войски трѣгватъ веднага за Лариса при живи оации отъ страна на народа. Постѣднитѣ двѣ класи резервисти са били викани потъ знамената.

Атина. въ камарата залата е пълна. Делиянисъ събщи че Турция днесъ заявила за скѣсването на дипломатическитѣ сношения подъ прѣдлогъ на нападателното повѣдение на Гърция. Последното погранично приключение доказвало противното. Турцитѣ са били нападателитѣ. Турски войски нападнали Гърцкитѣ и искали да окупираутъ неутрални позиции и потопили единъ параходъ при устието на Артокийскитѣ заливи Турция, казва министра, прѣзидента ни обявява война и ние я приемаме (ръкоплескания) после това Делиянисъ съобщава на камарата съдържанието на полученитѣ депешы относително по граничитѣ събития. Колкото за завзиманието на Менекса, той явява че батареитѣ на тѣзи важна позиция били принудени да мѣкнатъ, но той не знае нищо положително относително завземанието на тѣзи мѣстности. Делиянисъ потвърждава, че турцитѣ нѣколко пкти са се мѣчили да прѣминатъ Ревейскитѣ проходи, но тия били отблъснати. Слѣдъ тия съобщения шефовеитѣ на опозицията при нови ръкоплескания сж направили едно патриотическо заявление.

Атина 7/4 Гърцката армия отъ Епиръ минала въ Арахто съ бомбардиранието на Прѣвези се захвана отново отъ сутринта Броненосаца „Спене“ зима участие 700 вѣстанници контодебаркирали въ Сейрска вѣрвели къмъ Филиниядесъ. Други чети нахлули въ Епархъ.

Лондонъ с. д. специалния кореспондентъ при турската армия на агенцията Райтеръ телеграфира отъ Еласона, че въ Недѣля вечерята турцитѣ завзели прохода Мелона като завладѣли два клокхауза съ пристѣтъ съ байонети.

Атина с. д. всичкитѣ важни пунктове на Менексе са били окупираны днесъ.

Менексе преобладава надъ прохода Мелане, който води къмъ Еласона Князь Никола на чело една батарея получилъ заповѣдъ да върви къмъ линията на сражението.

Корфу с. д. Гърцкитѣ войски напредвали къмъ Филипиосъ 800 души приблизително били готови да дебаркиратъ въ Прѣвеза. Крѣпоститѣ въ Прѣвеза били съвършено разбити.

Атина с. д. Агенцията Хавасъ телеграфира отъ Търнавосъ на 6 вечерята, че слѣдъ захванатитѣ бой отъ сутринта при Богази, гърцитѣ окупирали двѣ турски позиции нѣ отпослѣ ги загубили.

Гърцка батарея се настанила въ турска територия на Вилияна. Турцитѣ се държали яко, нѣ слѣдъ получаванieto на подкрѣпления отъ страна на гърцитѣ окупирали на Вите е вѣрбато. По сериозно сражение цѣло да послѣдва. Турцитѣ са мѣчили да влѣзатъ въ Тесалия, гърцитѣ ги отблъсвали, турцитѣ се бияли надъ гърцката територия лице на лице съ гърцитѣ.

Атина с. д. Слѣдъ сражението въ Гризавале бригадата на Мостранасъ можала да се сформирова изново, слѣдъ пристѣта отъ страна на турцитѣ бригадата на Миновуло отишла за подкрѣпление на Мостранасо.

Атина с. д. Прѣстолонаслѣдника трѣгна въ пондѣльникъ вечерята отъ Лариса за Търнавосъ. Атаката на турцитѣ противъ Ревене съвършено пропаднала Гърцитѣ напредвали къмъ Дамасия.

Ханея с. д. Всичкитѣ велики сили издигнали знамената си въ острова Критъ и надъ крѣпостта иззединъ за заприщаване отъ атакитѣ на Вассосъ. Европейски отбѣли окупирали сжщо турската станция въ Акротиръ.

Цетиня с. д. Ифнекскитѣ Мюесарифина получили заповѣдъ да се върне заедно съ войскитѣ си въ ифнекъ.

Албанцитѣ се върнали у домоветѣ си. Порядѣка билъ възстановенъ.

Цариградъ с. д. Българскитѣ дипломат. Агентъ билъ приетъ слѣдъ обѣдъ на дълготрайна ауденция. Слухъ се прѣсна, че едно сражение стана при Мариеса и че тоя градъ билъ завзетъ. До тѣзи минути подтвържденията на тѣзи новина липсуватъ.

Парижъ с. д. прѣдседателя на републиката трѣгва тѣзи вечеръ за Вандея. Министерскитѣ свѣтъ се събра тѣзи сутрина, за да разгласи върху слѣдствиата назахванатитѣ неприятелиства. Правителството рѣшило да не измени нито линията на повѣдението си, която е била одобрена отъ камарата и Франция и въ съгласие съ силитѣ да не се намѣе.

По просбата на Гърцкия Прѣдставителъ въ Цариградъ френското въ тоя градъ посолство е било позволено отъ началството му да взима подъ защитата и Гърцкатолици живущи въ турската Империя.

Цариградъ с. д. Турскидепешы отъ Еласона явяватъ за едно кърваво сражение въ продължение на 28 часа отъ страна на турскитѣ войски сръщу вѣзвешености на Гвелане които прѣбладяватъ Еласона. Двѣ гърцки укрѣпления били завзети. Слѣдъ единъ блѣскавъ пристѣпъ турцитѣ завзели укрѣпленията на Пурнаръ и паша Кивада. Гърцитѣ избѣгнаха, турцитѣ ги прѣслѣдвали.

Многобройни депешы отъ Еласона обнародвани въ турскитѣ вѣстници гласятъ, че вчерашнитѣ нападения на гърцитѣ били отправени и сръщу Скомба деветата Чанхйсарлъ Мигалоста. I-ва 2-ра 5-та и 2-та турски дивизии се намирили подъ огънь. 4 дивизии трѣбва да е минали гърцката граница. Вѣстницитѣ добавятъ, че дѣйствията на турекитѣ войски били славни, както по нападателнитѣ тѣй също и по отбранителнитѣ отношения.

Цариградъ Една турска депеша отъ Еласона явява, че турскитѣ войски били много доволни отъ захватанieto на неприятелискитѣ дѣйствия. Снощи гърцитѣ нападнали Краля нѣ били отблъснати.

В. Sabah въ единъ уводенъ членъ казва, че отговорността се пада на гърция. Цѣлостта и суверенството на турция сж били гарантирани отъ силитѣ и прѣдизвикания намѣсването на силитѣ което турция е приела единствено по миролюбиви причини, ако и да е била въ състояние да уреди сама Критския въпросъ. Силитѣ до сега не са употребили давление и са постѣпили съ умѣрѣнностъ нѣщо което не било уцѣнено отъ гърция, която испратила разбойници въ Критъ. Европейската преса осѣждала скотекитѣ злодѣяния на вѣстанницитѣ, които били подобни на диви звѣрове. Гърция забравила венната сила на турция и поражение и прѣди 12 години и позволявала на редовни войски да се биятъ наедно съ нередовната. Гърция приличала на дѣтето, което хвърли камѣка и послѣ избѣгва.

Турция е била принудена да противодѣйствува отговорността остава на Гърция. Турцитѣ съ помощта на аллаха сж очаквали за побѣда. Турскитѣ подданници въ гърция сж останали подъ покровителството на Германия. Превземанieto на Превеза не се потвърждава. Днесъ събрание на посланицитѣ. Слухъ се прѣсна че турцитѣ окупирали гр. Търнавосъ.

Спорѣдъ единъ консулски рапортъ отъ Солунъ, Гърци чети дебаркирали въ света Гора

Цариградъ 6/4 Високата порта отправи една циркулярна телеграмма до прѣдставителитѣ и въ странство, прѣписи отъ която са били връчени на посланицитѣ тукъ. Въ тѣзи телеграмма е казано, че съучастието на гърцкитѣ редовни войски въ двѣтѣ нападения е било констатирано и надява се, каквото силитѣ въ името на справедливостта ще припознаятъ, че избухването на войната се дължи на Гърция. За да даде впрочемъ едно доказателство на миролюбивитѣ си чувства портата заявява, че още е готова да отгѣгли войскитѣ си, ако Гърция направи сжщото, както по границата, тѣй и въ Критъ. Вербалната нота отправена до гърцкитѣ прѣдставителъ въ цариградъ гласи че вслѣствие нападенията отъ страна на гърцитѣ дипломатическитѣ сношения са скѣсватъ. Турскиятъ министръ въ Атина и турекитѣ консули дължни са да оставатъ сраната. За гърцкитѣ подданници дава се единъ срокъ отъ 15 дена. Гърцкитѣ прѣдставителъ Г. Маврокордато трѣгна въ вторникъ.

Атина 7/4 Гърцката флота дебаркирала войска за да окупира Скандаки. Слѣдъ разрушението на тѣзи мѣстности, една частъ отъ флотата са отправила къмъ пристанището на прѣвеза. Бомбардиранието на прѣвеза отново ще са захване утрѣ. Редута въ прѣвеза е поч-

ти разрушенъ. Турцитѣ окупирали Аномезана, нѣ не успѣли да окупирайтъ и около Мелана мѣстности, които се намиратъ по пътя къмъ Еласона. Въ Ревени кърваво сражение. Турцитѣ свалили два тона гърци. Гърцитѣ взели една турска батарея. Трима виши офицери Гърци убити, значителни гърцки сили се отправили къмъ Мелане. Една гърцка бригада авансирала по полето на Дамасъ къмъ Мелуна по пътя къмъ Еласона, за да се срещне съ турцитѣ, които сѣщо авансирани въ брой 8000 души. Много чети навлѣзли въ Македония. Гърцкото правителство отговори на съобщението на Асимъ бей съ една нота, въ която е изказано удивлението му върху доводитѣ на съобщението, възстановява фактитѣ, доказващи турткото нападение, като отблъсква въскава отговорностъ за настоящитѣ събития. Камарата е вотирава исканото на правителството и се отложи за неопредѣленъ срокъ.

Цариградъ рапорти отъ турскій главнокомандующий указватъ на храбростта и на енергическитѣ нападения на гърцитѣ както и на съпротивлението за гърцката отбрана. Въ нѣколко маловажни постове турцитѣ сѣ били разбити, въ други мѣста гърцитѣ сѣ избѣгали. Въ Илджъзъ владѣе по добро расположение и убѣждение, че гърцката армия слѣдъ малко ще бѣде разбита. При всичко това сериозно се обезпокояватъ да не би дѣйствието на гърцката флота да се разпространижъ по турскитѣ крайбрежия и пристанища, тъй като турската ескадра, която още се намира въ Дарданелитѣ се счита, като не въ състояние да дѣйствува; Слухъ за замѣстванieto на Едхемъ паша не се потвърждава не е истинна, че Камеревенере паша е билъ испратенъ въ армията.

Нищо забѣлжително отъ епирскій корпусъ, нѣколко перестрелки само сѣ послѣдвали. Комендантината на 2 бригада билъ убитъ въ сражението при Търновасъ на 5 того. Споредъ извѣстия, доставени въ Илджъзъ, три турски дивизии се намиратъ понастоящемъ въ гърцката територия. Навината за прѣвземанieto на Превеза официално се опровергава въ Илджъзъ.

Атина 8/4 Повеќе отъ 200 солдати и 3 офицери ранени сѣ билъ прѣнесени въ Лариса, Търново и Вело. Сражението въ Мелана се прѣкрати снощи 5 часа, увѣряватъ че гърцитѣ окупирали много стратегически пунктове близо до Данасия и даже пункта на Вилия.

Прѣстола наследника се върна снощи въ Лариса. Слѣдъ едно упорно сражение гърцитѣ прѣвзели отново Гривавале, Асимъ бей замина отъ Атина.

Гърцитѣ не сѣ противостояли много, мнозина гърци плѣнени.

Берлинъ 8 Императора трѣгна тази вечеръ за Берлинъ. Висна, Отъ Цариградъ явяватъ на Волфъ бюро, че едно отдѣление гърцки войски, които дебаркирали въ Левдисъ имали намѣрение да разрушатъ линията Солунъ Дедеагачъ, нѣ не сполучили въ намѣрението си.

Атина споредъ официални депешы отъ Арта гърцитѣ окупирали Неохори и Пахи Каламо. Маностъ напѣдвалъ къмъ Уграсли.

Гърцкитѣ батареи надвигали турската батарея въ Имаренъ сръщу града носяще сѣщото име. Турцитѣ сѣ опитали да прѣминатъ въ 5 часа сутринта моста на Арта, били отблъснати съ загуби. Има нѣколко офицери убити и ранени. Бомбардиранието на Превеза се захвана отново, гърцката ескадра отплувала носещъ съ запечатени заповѣди. Много търговски кораби сѣ били въоръжени на бързо.

Лондонъ Отъ Атина телеграфиратъ на Times на 17/14 константирано е било, че турцитѣ сѣ нападнали на четири пункта при Незеро. Гърцитѣ сѣ могли да задържатъ Равени и да отблъснатъ турцитѣ отъ Мелана и Гривавале. Най на сѣтѣ турцитѣ получили подкрепления, разпрѣснаха гърцитѣ съвършено. Вѣстникъ Даблѣ телеграфъ се извѣстява отъ Еласона, че турцитѣ по настоящемъ завладявали по цѣлата линия височинитѣ на границата.

Цариградъ с. д. официални депешы отъ Едхемъ паша явяватъ, че всичкитѣ височини надъ Търново били въ ръцетѣ на турцитѣ. Сражението се продължило.

Единъ евлонъ взетъ въ пленъ. Местността долохъ Котене, която била превзета отъ ново отъ турцитѣ. Комендантътъ на армията въ Янина телеграфиралъ великия везиръ, че 13 гърцки военни кораби въ продължение на 4 часа бомбардирани Превеза. Турскитѣ топове отъ крепостта Хамидие и Гени кале принудили корабитѣ да се отеглятъ, три топовни гърмежа сѣ одарили на корабитѣ. Никаква загуба отъ страна на турцитѣ. Султанскій валия телеграфира на великия везиръ че испратилъ войски и стражари отъ Солунъ и Сересъ противъ гърцката чета която завзела при правата 50 разбойници разбити и 5 взети въ пленъ те носили географически карти на местността фотографически апарати и динамитъ. Одринскій валия съ рапорть явява на министра на вътрешнитѣ работи че спорѣдъ донесението на каймакамина на Ксанти 100 души отъ бандата гърцка която влезла въ Правица били убити а останалитѣ били обкръжени.

Валията на Янина прѣдстави на министра на вътрешнитѣ дѣла единъ адресъ съ който гърцки митрополитъ въ Превеза изказвалъ преданността си. Новий вселенскій патриархъ билъ приетъ вчера на ауденция отъ Султана уверяватъ че турцитѣ имали намѣрение да окупирайтъ Лариса съ единственната цѣль да принудятъ гърцитѣ да демобилизиратъ и да отеглятъ войскитѣ си отъ Критъ.

Берлинъ. Българскій князь пристигна снощи инкогнито, ще трѣгне утре за да пристѣпува на погребението. Българскій князь е билъ поканенъ на обѣдъ отъ Императора слѣдъ обѣдъ Императорицата посети държавний секретаръ Маршалъ посещението е било дълготрайно.

Копенхагенъ. Вдовидата Императорица трѣгнала.

Висна. Новата пресса казва че ако и да не сѣ станали преговори счита се въпросъ за положително, че нито една отъ великитѣ сили ще посредническа между воюющитѣ страни, ако едната не поиска помощъ отъ силитѣ противъ победителя, вѣстникъ Полне Wiener tagblatt изказва общото мнѣние споредъ извѣстията, които му сѣ били доставени отъ добръ уведоменъ Петербургскій кръгове, като добавя че международнитѣ войски ще ли да останатъ въ Критъ.

Атина. Сражението при Ревене се захвана отново тази сутринъ, турцитѣ нападатъ съ сили поголѣми отъ предиш-

нитѣ, съпротивлението е яко министра на вътрешнитѣ работи сѣ окръжно до всичкитѣ кметове поканва ги да въоръжатъ всичкитѣ сегодни граждани и да ги испратятъ на границата да се биятъ заедно съ армията за честта на отечеството.

Лондонъ. На агенцията Райтеръ телеграфира отъ Еласона на 7 того вечерта че турцитѣ послѣ пладе открили огънь сръщу Търновасъ взели послѣдната гърцка позиция между Мелана и Търновасъ.

Цариградъ. Една депеша отъ Елисона дава подробни сведения върху завзиманieto височинитѣ при Тирпантесеси гдѣто имало поставени топове. Слѣдъ превземанieto на тези височини турцитѣ веднага поставили батерии 3 отъ кѣмто надъ горнитѣ три меланки 2 надъ възвишеността на турнатитѣ тези батерии пренесли голѣми вреди на гърцитѣ. Спорѣдъ турски извѣстия деветъ погранични позиции подкрепления сѣ били отнети на гърцитѣ. Султана поздравилъ Едхемъ паша и войската отплувала за Лимностъ. Друга една депеша отъ Елисона явява че гърцкитѣ позиции на кава дере и Карачая а напосле на Семертепе и Казадларя сѣ били окупирали отъ турцитѣ. Гърцитѣ били избѣгали като изоставили военния си материялъ.

Стражението се продължаватъ по гърцката отбранителна линия по дължината на реката Кеераги. Турцитѣ се приготвяватъ къмъ Лариса. Слухъ се прѣна че Търновасъ е билъ превзетъ, многобройни Цариградски жители сѣ явявали за да бѣдатъ приети като доброволци. Дивизияния генералъ Абдулахъ бившия ученикъ на Гордъ паша е билъ назначенъ за началникъ на Генералний штабъ при мобилизираната армия. Съобщенията върху съединителната линия Цариградъ Солунъ не сѣ били прекъснати. Адмирала Калай фонъ хофе се върналъ въ Цариградъ.

Слуховетъ за едно морско нашествие на гърцитѣ противъ Солунъ и Дедеагачъ не се потвърждаватъ.

ХРИСТОСЪ ВЪСКРЕСЕ!

Великъ е за християнитѣ празникътъ Рождество Христово, който день се въспоминава величайшето събитие въ свѣта, въплотението на Сина Божия, нѣ още по великъ е за насъ празникътъ Въскресението Христово, въ който ний тържествуваме побѣдата на Иисуса Христа надъ смъртта и въскресението Му отъ мъртвитѣ. Този празникъ, е празникъ надъ празниците и тържество надъ тържествата, Този празникъ справедливо се е наричалъ «царьтъ на всичкитѣ празници» и «великиятъ день на господа» отъ първитѣ християне. Колкото е велико значението на този празникъ, толкова е по голѣма и радостта на християнитѣ, които при взаимната си сръца въ знакъ на голѣмата си радостъ се поздравляватъ единъ другото съ думитѣ. «Христосъ въскресе!», «Наистина въскресе!»

Съ тази радостна вѣсть, съ която ангелътъ Господенъ е оповѣстилъ на мирноноситѣ въскресението на Иисуса Христа прѣди 1897 години, ний днесъ поздравяваме своитѣ читатели, като същевременно имъ благопожелаваме най щастливо и весело прѣминаване на свѣтлитѣ въскресени празници.

Днесъ щѣлъ християнски свѣтъ тържествува и славя славното Христово въскресение и всѣки истиненъ християнинъ протяга братска ръка и всички истинно вѣрующии, поздравява и съ горнитѣ думи и по примѣра на искушителя прощава всички обиди, сторени нему отъ неговитѣ ближнии — съзнателни били тѣ или не съзнателни.

И ний сме длъжни въ тѣзи минути, като си припомнимъ великата жѣртва, която Агнецътъ Божий принесе за избавление то на чловѣцитѣ отъ прародителскитѣ грѣхъ, да принесемъ отъ своя страна най малката жертва, като просимъ, като истинни чада на църквата поне тѣзи, които ни сѣ обидили и поздравимъ съ блажитѣ думи: «Христосъ въскресе!»

Прѣдъ величието на христовитѣ заслуги за чловѣчеството изобщо нека забравимъ поне минутка всички онѣзи ежедневни крамоли и интриги и съ чисто сърдце и искрення вѣра, произнесемъ горнитѣ думи и благопожелаемъ и на най-вѣрлитѣ си врагове всѣко добро.

Романия и Ние.

Опозиционнитѣ румънски вѣстници отидоха въ своята злоба спрямо България толкова далечъ, щото немислиме възвръщанieto имъ. Ний не можемъ да си обяснимъ, откъдѣ излиза тази тѣхна злоба, а така сѣщо и причинитѣ за нейното съществуване. България не е дала ни най малкия поводъ, а гдѣ има источника си тази умраза, която всѣки день се раздухва отъ тѣхната пресса, а особено оппозиционната? До колкото знаемъ, румънската пресса почна да държи спрямо България единъ грубъ езикъ послѣ паданieto на Стамболова, а отъ това трѣбваше да се заключава, че

тя бѣше облагодѣтелствувана отъ него, затова се обяви и противъ новото течение на работитѣ въ България — течение общо народно. Иначе ний не можемъ да си обяснимъ ревността на Румънската пресса. Тѣзи сваления на кабинети ставахъ и у тѣхъ. Участието на Стамболова сполѣте по-рано кабинетътъ на Братияно и нашата пресса не отиди да осъди тѣхната политика; у тѣхъ се интернира Букурещкитѣ Митрополитъ Генадий, нашата пресса съобща само факта, безъ да обвини въ това и цѣлия румънски народъ и да го нарече варварски. Всѣки знае, че това сѣ работи на политиката. Нѣ

тъй ли постѣпва румънската пресса и спрямо насъ. Не! Въ Македония миналата година се появи движение за освобождаването ѝ отъ Турското иго, всякий български народъ, а заедно съ него и българската пресса, съчувствуваха на това движение, което имаше за цѣль обединението на Българ. народъ, румънитѣ веднага ни осъдихъ, че сме побългарявали Македония, която била населена отъ Румъни и сме имали претенция да ѝ присъединяваме къмъ територията си. Заплашихъ ни, че ще прѣгазятъ България, нарекохъ ни варвари и пр. Това минъ и заминъ, нѣ неприятелското настроение на румънската пресса не минъ. Ето сега то избухна по остро. Най много експлоатира съ това опозицията. Ако тя гони нѣкакви цѣли, нека ги гони по-другъ начинъ, а не съ клевети и инсинуации противъ България. Това е недостойлно. Да се пускатъ лъжливи слухове, че въ Букурещъ били хванати преоблечени български шпиони и др. подобни версии, ний не разбираме що значи това. Да се говори, че Румъния ще ни отвори война, че ще завладѣе сѣвероизточния кѣтъ на България и др., сѣ работи, които едни малки дѣца могатъ да бѣлнуватъ и то дѣца, които нѣматъ понятие отъ война, политика и пр. не знайтъ ли румънитѣ, че българитѣ не веднѣжъ сѣ съумѣли да защитятъ своята татковина отъ чуждитѣ посѣгателства, че тѣ това ще направятъ и сега, или мислятъ, че ний ще стоимъ съ скръстени рацѣ и ще зянаме? Ний немаме нужда отъ чуждото, ний обичаме своето и ще си го пазиме и защитаваме. Нека знайтъ румънитѣ, че това безчеловѣчно гонение, което сѣ открили противъ българизма въ Добруджа, ги постави много низко въ очитѣ на образования свѣтъ, защото тѣзи груби дѣла сѣ свойственни само на варваритѣ, и, ако Румъния ги върши и продължава и за въ бѣдѣ да ги върши, ний ще бѣдемъ въ правото си да и прикачемъ онѣзи епитети, които тя отъ година и повече върме, продължава да ни прѣкачва, защото за никого не е тайна, че Добруджа е чиста българска страна, а не румънска и че всѣко посѣгателство отъ страна на Румъния противъ българитѣ, се отразява и на межднароднитѣ ни отношения съ неѣ. Ние не ги закачама, слѣдователно нѣма за какво да ни закачатъ и ни докачатъ съ такъвъ единъ непристоенъ езикъ, на ужъ колтуренъ народъ, за какъто иматъ нашитѣ съседни румънитѣ да притиндиратъ, и за какъвто ние никога не сме прѣставали да ги считаме. Но ако продължаватъ това неприлично отнасяние, не ужели ще вѣрватъ, че нашата кожа ще бѣде толкова дебела като онази на влашкия селянинъ, който пѣшка подъ гнета на чокотъ? Не, и търпението си има граница.

Единъ въпросъ, на когото се обрѣщало съвършено малко внимание.

(Продължение отъ брой 12)

По традиции, на учителя се гледа на работникъ въ полето на просвѣщението, както въ училището, тъй и вънъ отъ него — въ обществото, сръдъ массата. Тѣй е било тѣй и ще отиди за нататакъ. Значи, че на учителя се дава, отъ самото звание и естество на работата, най широка-та арена за дѣятелностъ, най широкъ пътъ за разсаждане на просвѣта и поука.

Сега, като се всеме всичко това прѣдъ видъ може много лѣсно, да се обяснитъ всичкитѣ онѣзи послѣдствия, всичкитѣ онѣзи подривания които сѣ правятъ върху основата на общественитѣ наредби и строй. Учителя — социалистъ, би билъ правъ въ своитѣ дѣйствия, като партизанинъ на извѣстно едно убѣждение, би билъ правъ, повтаряйки, въ своята дѣятелностъ на идея, но само въ случая, ако работата е съ узрѣли умственно хора, съ слой отъ не младенческа, по умъ, разсѣдъкъ и знание масса, вънъ отъ училището, гдѣто ученика прѣди всичко трѣбва да бѣде ученикъ,

вън отъ маса, както нашето общество, което, преди всичко, трябва да се научи да живее, да оре, да жъне, да работи, не по начини и съуръди отъ времната на Аспаруха, а съ новоизнамренитъ умалющи труда и времето, да се научи да живее като човкъ, да се гриже и въспитава дѣцата си, да бѣде добръ гражданинъ, добръ изпълнител на общественитъ наредби и искания, па тогава пѣка му се проповѣдва еволюция, сивание на общественния строй и др. такива необходичности на отдалечени въ безконечността епохи.

Да, нѣма по голѣма награда за човѣка, отъ оная, да се считащъ за всадителъ, въ душата и сърцето на едно дѣте, младежъ, ученикъ, онова, което ни е дала религията, науката, което сж ни дали стотина учени и мислители, които сж ни улѣснили живота, безъ обаче, да сж се прокламирали за каквито и да било социа—сти или соц—стчета.

Значи, учителя, не трябва да бѣде нищо, освѣнъ учителъ, разсадникъ на науката. Вънъ отъ кръгътъ на онова, което има реалностъ, вънъ отъ възрѣнията и живота на човѣка, нищо друго не трябва да бѣде оржие за учителската дѣятелностъ. Иначе ний рискуваме да нанесемъ единъ ударъ, една рана върху тѣлото на народа, тая рана ще ганграния и тая гангрена ще се вижда въ цѣла, многолюдна маса млади хора, отъ нещастията на които ще сж ползватъ, може би, въ нѣкой случаи, самитъ имъ ръководители.

Развалата е неизбѣжна, тя има своитъ симптоми; потърсете ги и ще ги срѣщните почти навѣрѣ: по шосетата, въ печатницитъ, въ театралнитъ трупици и гдѣ още не? Млади хора, хора за работа и учение, тѣжжтъ на родителскитъ ръцѣ, тѣжжтъ и считатъ се прави съ израженията къмъ бащата, майката „ти си длъженъ“ и др. т.

Но, ние се много отдалечихме!

Казахме, че социалъ-демократическото учение влияе на повѣдението и успѣха на ученицитъ, това влияние се прѣдава, чрезъ учителитъ—социалисти.

I. Прѣдставете си една вечеринка въ социалния клубъ. Ученицитъ декламирайтъ, четжтъ учителитъ ръкоплѣскайтъ. На другий денъ—учебенъ денъ. Е може ли тука ученика—декламаторъ да има оная респективностъ къмъ учителя, която е необходимо нужна, може ли самия учителъ, който по вечеринкитъ критикува, сподѣля, съжелява положението на човѣчеството—да се не помисли, че нѣкой отъ тѣхъ пѣкъ работи само за идея, или пѣкъ остѣпа, било на държавата или пѣкому другиму, поне частъ отъ заплатата си—може ли, питамъ, да има она учителски авторитетъ, който трябва да бѣде единъ отъ центровѣта на неговата дѣятелностъ, на работата му като учителъ. Нека тѣ сами си исповѣдѣжтъ жалкото положение, въ което се поставжтъ въ време на занятия.

II. Учителя се отклонява отъ правий пътъ по прѣдмета си, излиза вънъ отъ сферата, на това което се изисква, почне вмѣсто урока, атеистически проповѣди, които въ повечето случаи иматъ край на чисто контрастирание съ прѣдмета на другъ учителъ, съ по вече или по малко близкостъ по прѣподаваемити прѣдмети, или ако не това, то той може да се възползова отъ случая и, ако не по явенъ начинъ, то поне по косвенъ—да наостри класетъ къмъ извѣстно постановление, по извѣстенъ въпросъ, или, най сетне ако щете и къмъ свой нѣкой колега, който има нещастieto да не мисли за работитъ и свѣта тѣй, както мисли той. Е, това съпоставяние, отъ една страна на авторитета на учителя и довѣрието, което ученицитъ трябва да имжтъ къмъ учителя, а отъ дръга—домогванията на учителитъ—социсти за пропаганда може ли да даде единъ, поне отчасти, удовлетворителенъ резултатъ на дѣятелността и съвмѣстната работа на учителя и ученицитъ?

III. За да може по лѣсно да се влияе върху ученицитъ, за да се знае що се върши въ класетъ, учителитъ социалисти си съставжтъ изъ помежду ученицитъ групици отъ любимци, които канжтъ въ къщи, убѣждаватъ, подканватъ, подострѣватъ, обвѣщаватъ имъ защита и много други. Какъвъ ще бѣде, такъва единъ ученикъ, може въѣкой единъ да си прѣдстави и не може да не съжали Господато социалисти, че тѣ тѣй безумно, цѣпжтъ класоветъ, създаватъ шпиони, ученици които заслужаватъ довѣрие и защита и ученици които не заслужаватъ това.

Ний сами сме биле свидатели на това, че учители сж другарували, като задъшавни приятели, голяли сж наедно, екитали сж се съ тѣхъ по цѣли нощи, като сж ги подострѣвали къмъ работи, които, почти въ всички случаи, сж имали печаленъ край за самитъ ученици.

Примѣри за лошото влияние, което социалиститъ учители указватъ върху училището има още много, но доволно е, мислимъ ние, да се викине по добре въ горѣпреведенитъ случаи и да се разбере, че ученикъ, който се намира подъ влиянието на учителя—социалистъ, не е ученикъ, той нѣма нито изискуемата се държанностъ, нито пѣкъ може да бѣде ученикъ съ добръ успѣхъ.

И колко голѣма е врѣдата. Социалиста—учителъ казва, „системата на учението е рутинна, на ученика не се дава нуждното, за да стане развитъ и уменъ членъ на обществото“. Е, добръ. Но развива ли се ученика, ако къмъ рутинността на учението, прибавимъ въ крехкия несформированъ мозъкъ и фиксалитъ на социалното учение, ще бѣде ли ученика по добръ по повѣдению, ще има ли по добри учѣхъ? Ето въпроса на който добръ отговоръ могатъ да даджтъ родителитъ, които въ лицето на своитъ синове и дѣщери—ученици, вкусяватъ плодовѣта на социалъ—демократическата пропаганда. Злото е голѣмо, по то е настѣпило, и жалното е, че обществото още като че не иска да даде отпоръ на това врѣдно, въ веѣко отношение, влияние върху младежта, върху това естествено дѣяние, противъ тая, единъ видъ, кражба на чувста и полезностъ въ обществото.

Противоестественно е дѣянието, за това, че съ своето фиксално и необходимо учение, социалиститъ отиватъ противъ правилното развитие и прямото назначение на младежа; кражба на чувства и полезностъ въ обществото е за това, защото чувствата на младежа сж измамватъ отъ перепективността на самото учение и защото младежа, слѣдъ като поеме върху си всичкитъ послѣдствия на учението, става единъ негодникъ, единъ скитникъ, единъ човѣкъ по доло отъ, поне срѣднето стапало, на своето човѣшко достоинство. Младежа дотѣгва на родители и близки, тѣхнитъ чувства и надежди, тѣхнитъ грижи и мисли пропадатъ, изгубватъ се вслѣдствие високонравствениитъ идеи и общо човѣческата равноправностъ на Българскитъ социалъ—демократи—учители, които по този начинъ убиватъ съ дѣсятки синове и дѣщери, върху които родителитъ граджтъ своето бѣдѣще, своето припитание.

По тържеството въ Пиротъ.

изъ в. „Миръ“

Сръбскитъ вѣстници донасятъ рѣчта на г. Стоилова на банкета въ Пиротъ, но най-върно, почти стенографически е схваната тя въ в. «Мале Новине». Ето тая рѣчь: «Почитаемий г-не Прѣдсѣдателю и почитаеми господа! Въ послѣдне време отъ много мѣста си бияжтъ главитъ и се мѣчжтъ да отгаджтъ: има ли нѣкакъвъ сръбско-български съюзъ и договоръ, или нѣма? Нека оставимъ тѣза хора и по-нататкъ да налучкватъ и комбиниратъ, а ние тука ще кажемъ само това, че сръбско-български съюзъ дѣйствително, на дѣло има, а за това най-добро и най-осязателно доказателство е днешний денъ и тази наша братска и другарска срѣща. Да, господа, ние и вие, ние всички заедно (показва съ ръка)—ние сме този съюзъ, защото съюзътъ състои отъ работници, отъ живи хора, а не отъ мъртво парче книга! (Живо одобрене). Питатъ се още любопитнитъ хора, какъвъ ли е тоя съюзъ, колко ли параграфи има и какви сж тѣзи параграфи? На това, господа, азъ ще отговорѣ само толкова: нашъ съюзъ главно състои само отъ единъ параграфъ, а той е, *че ние отъ думитъ минахме на дѣла* (бурно и дълготрайно одобряване). Да, господа, всички ние, и Българи и Сърби, знаемъ какъво ни е нужно, и сме разлѣли за това много хубави думи и фрази, но ето чакъ сега се съгласихме и задружно се обвързахме, щото отъ хубавитъ слова да минемъ на още по-хубавитъ дѣла. А първата стѣпка по този пътъ, първото наше хубаво задружно дѣло, то е този нашъ Сръбско-Български търговски договоръ, слѣдъ който, ако даде Богъ, скоро ще послѣдватъ и дру-

ги, сжщо така благотворни и полѣзни *хубави дѣла* (живо одобряване). Казватъ, че първитъ вагони, натоварени съ търговска стока изъ Сърбия за България, возѣли *вжжета, лой и сливовица*, а първитъ вагони съ български стоки за Сърбия возѣли *шаякъ*! Нека, господа! Вжжетата, лойта, сливовицата и шаякътъ сж добри и полѣзни стоки, ако и да изглеждатъ груби! Да, и вжжетата и лойта, и сливовицата, и шаякътъ, всичкитъ тия стоки ние ще употребимъ съ голѣма полза за да приближимъ, да влюбимъ и да туримъ въ братско единение сръбитъ и българитъ! (Радостенъ смѣхъ и одобряване). Не само въ материално, економическо отношение, но и въ интелектуално, умствено и морално отношение намъ ще ни трябва вжжета, лой и сливовица: вжжета—да вържемъ и затегнемъ нашето съгласие, лой—за да го подмажемъ да върви всѣкога гладко, мазно и исправно, бесъ скрипение и запъване, а духовна сливовица—за го въодушевимъ да върши велики дѣла въ голѣмото си напрегание и да дава велики жертви (френетическо и продължително одобряване). Да, господа днесъ вѣкътъ е реаленъ и практиченъ, и ние първи почнахме да градимъ нашето хубаво единство на широкото економическо поле. Но нашия великъ учител Христосъ е рѣкалъ, че човѣкъ не живѣе само за хлѣбъ. Нему му трябва така сжщо и здрава духовна и морална храна? А когато напомнямъ това, азъ искамъ да кажъ, колко дълбоко разбирамъ, че нашето братство не може да се ограничи само съ економическитъ материални сръбско-български връзки. Тѣ сж основата, но основата не е още *цѣлата сграда*. За да се въздигне величественната сграда на сръбско-българското единство, къмъ днешний нашъ земеделческо-търговски успѣхъ трябва да се прибавжтъ още и успѣхи духовни, успѣхи просвѣтителни и културни, които трябва да обхванатъ *цѣлото сръбско-българско племе славянско*, успѣхи политически, които благотворно ще влияжтъ не само на Сърбия и България, но и на сръбитъ и българитъ въобще, кждѣто и да се намиратъ тѣ (цѣла буря отъ ръкоплѣскания и одобрения). А за да се постигне всичко това, при първий и главний параграфъ на сръбско-български съюзъ, щото отъ хубави думи да минемъ на хубави дѣла, дохожда още единъ важенъ и полезенъ параграфъ, който е: да се научимъ да почитаме легитимнитъ и жизненни интереси на своитъ брати и съсѣди сжщо така, както обичаме своитъ собствени! Единъ пътъ всѣкога да се проникнемъ отъ живота и настоятелна нужда, че въ единството лежи нашето взаимно спасение, а единството може да постигне съ взаимни отстъпки и взаимно пожертвование. А всичкитъ тия жертви сж отъ такава естество, щото да жертвува малкото за голѣмото; жертвуватъ се дребулитъ, врѣменнитъ, мѣстнитъ интереси за да се запазжтъ великитъ и битови интереси на цѣлий народъ и цѣлокупната негова бѣдѣжностъ! *Съ зачитание чуждитъ битови интереси ние усилюваме своитъ собствени интереси*. Ето, тѣзи сж двѣтъ главни точки отъ нашия животворенъ и свършенъ на дѣло сръбско-български съюзъ. За тая велика и родолюбива цѣль сж се трудили и труджтъ се найнапрѣдъ нашитъ Августейши Господари, а подиръ тѣхъ дохождаме и ние, първитъ служители и изпълнители на тѣхната висока воля, твърдо убѣдени, че слѣдъ насъ слѣдъва и на всѣка стѣпка ни принуждава искренното и горѣщо одушование и одобряване на нашитъ благородни и юначни народи, въ довѣрието на които ние намираме най-голѣмата сила върно и добросъвѣстно да послужимъ на нашитъ Августейши Господари и на нашитъ братски земи. Въ това име, позволете ми да дигнж тая чаша за здравие и дългъ щастливъ животъ на Негово Кралевско Величество, Августейший Кралъ Александръ I, за неговите мъдро и родолюбиво правителство и за драгия намъ сръбски народъ. Ура, да живѣйте! (Гръмлив и продължителни викове «ура»!).

ХРОНИКА.

По настояване на нашето правителство Портата е дала съгласието си да се открият български търгов. агенства въ Солунъ, Скопие и Битоля. За агентъ въ Солунъ, е назначенъ г. А. Шоповъ, въ Битоля бившиятъ министъръ Никола Стоичевъ, а въ Скопие Юрданъ Х. Петровъ. Шоповъ е вече заелъ поста си, а другитъ двама тръгнали за да пристигнатъ на мѣстата си прѣди празниците.

На 6-ий того Н. Ц. Височество Господаря заминалъ по семейни причини за нѣколко дена за въ странство и по тоя случай съобразно съ основния ни законъ, Конституцията, е издалъ слѣдующата прокламация.

Прокламация къмъ нашия възлюбленъ народъ. Съгласно чл. 19 отъ Конституцията обявяваме на нашия възлюбленъ народъ, че по семейни причини излизаме за нѣколко дена вѣнъ отъ княжеството и назначаваме за Нашъ намѣстникъ Министерския съвѣтъ, комуто възлагаме управлението на страната до завръщанieto ни въ България.

Издадена въ Нашата столица на шестий Априлий, хиляда осемстотинъ деветдесетъ и седма година.

Фердинандъ.

По покана на Н. Величество Султана, прѣзъ идущий мѣсець Май Т. Т. Ц. Височества княза и княгинята, заедно съ прѣстолонаслѣдника Н. Ц. Височество Князь Борисъ Търновский щѣли били да отидатъ на посѣщение при Н. Величество Султана въ Цариградъ.

Говори се, че отъ Цариградъ Т. Т. Ц. Височества щѣли били да заминатъ за Петербургъ, отъ гдѣто на връщане щѣли да се отбиятъ въ Бѣлградъ и Цѣтина.

Г-нъ Чариковъ заедно съ Г-жа Чарикова и Госпожа Нелидова, като заминавали за Цариградъ прѣзъ Пловдивъ, на станцията сж били дочакани и привѣтствувани отъ Н. Ц. Височество княгинята, г-на Окр. Управителъ Павлитова и отъ много други Пловдивски първенци. Посрѣщанieto и испращанieto на гоститъ е било много сърдечно. Нейно Царство Височество княгинята разговаряла много любезно съ г-житъ Нелидова и Чарикова.

Софийскитъ вѣстници съобщаватъ, че столичния кметъ г-нъ Яблански се завърналъ отъ Букурещъ, на втория день, същитъ вѣстници добавятъ, че г-нъ министра на финанситъ Ив. Ев. Гешовъ заминалъ и той за Букурещъ по семейни причини.

Между испращачитъ на г-на Чарикова се е навѣрталъ на соф. станция и „неустранимъ“ заедно съ зетя си брадестия—Людсканова. На прощавание дали г-нъ Чариковъ не е намѣкналъ на распраскача на „прокламациятъ“ отъ Виена, че вѣмето на лудоритъ отдавна се е изминало, и, че, както той, сжко и брадестия трѣбва да прѣстанатъ да лудуватъ, но да се уловятъ за сериозна работа? Ний сме сириджии и ще чакаме.

Послѣдната уводна статия на в. „Законность“ дойде да ни убѣди въ вѣрата, че единъ отъ главнитъ сътрудници на този вѣстникъ е и татарсуратлията кръвожадни воененъ прокуроръ П. Стайковъ. Какъвъ скандалъ е за г-на Ив. Бѣлинова да допуша на единъ, опресканъ съ кръвта на приятелитъ му, Стайковъ, да сътрудничи въ неговий вѣстникъ. Елате слѣдъ това и говорете, ако има тонковци да ви вѣрватъ, че и у нашитъ божемъ за идея ратници имало характеръ. Слѣдъ това антрифиле, ще чакаме да чуемъ защитата на нѣколкото граждани патриоти въ полза на хубостника имъ Стайкова.

Отъ нѣколко време насамъ, като блуждаючи звѣзди по небесния небосклонъ, испѣкватъ въ нашия градъ по звѣзда отъ сорта на така нареченитъ социаль-демократи. Оня день забѣлѣзахме два такива екземпляри въ хотелъ Европа, че разговаряхъ много задушевно съ джаснатия секретаръ въ общин. управление—Петра Ненкова. За да не имъ прѣсѣхаватъ гърлата, тѣзи носители на най широката свобода, съ доста голѣми чашички утолявахъ жаждата си съ руйното Плѣвенско вино.

Разискванията почнаха да ставатъ между кружока по оживлени, като се испразнихъ повече чаши. Дѣйствително, бѣше много интересно да се чуе рѣчта на г-на секретаря, ама речъ ли бѣше! Да ти е драго да го слушашъ! Нали се докопахъ веднѣжъ за да влѣза въ настоятелството на читалището „Съгласие“ бръмчеше г. Ненковъ,

то ще да видите другари, какво може да направя Петръ Ненковъ. Туй бюрократия, буржуазия, милитаризмъ, всичко вѣхто долу! На менъ е било „писано“ блѣше невѣрника Ненковъ да нанесе смъртоносни ударъ на умразния държавенъ строй. Всички присѣжующи въ кафенето, като се погнусихъ отъ пианскитъ виходки на този общински чиновникъ и окрѣжающитъ го, мѣжду които и единъ ескулапъ, единъ по единъ станахъ та си излѣзохъ. И наистина, трѣбваше човѣкъ да имаше много здравъ стомахъ, за да не му се покъртваше отъ гнусотитъ които се изригвахъ изъ гърлата „на проповѣднитъ на безграничната свобода“.

Изъ града се говори, че по голѣмата частъ отъ родителитъ, които иматъ дѣца ученици въ окол. IV класно училище щѣли били тѣзи дни да подаватъ прошение въ М-вото на Народното Просвѣщение, за да се уволнятъ учителитъ: Лукановъ, Скортейковъ, Мошевъ, Гуговъ, Бърдаровъ и още нѣкои отъ този сой, които сж си турили въ програмата девизтъ „развратъ на младото невинно поколение“. Тѣзи своегорода възпитатели, освѣнъ че проповѣдватъ явно въ училището безбожието, но даже внушавали на дѣцата да не слушатъ и да не се покоряватъ на родителитъ си. Въ прошениято казвали били оскърбенитъ родители, че ако министерството не се съгласи да прѣмахне тези развратници отъ Плѣвенъ, то тѣ щѣли били сами да отидатъ въ училището и изъ прозорцитъ ще изхвърлятъ тази смѣтъ, която имала за начало „разврата на младото поколение“.

Мѣстния клубъ на Народната Партия въ Варна е подновилъ издаването на в. „Варна“. Вѣстника се редактира много вѣщо и въ рамкитъ на умѣренността и справѣдливостта шибя нахалнитъ виходки на нашата безсъвестъ и программа оппозиция. Ний желаемъ на събрата си в. „Варна“ дълъгъ животъ.

Келешъ Потковия синъ оня пладнешкия хайдутинъ—Свирчо—Петковъ, отъ мѣсець вѣрме насамъ, въ редактирания отъ него фарашъ „Свобода“, сипе всевъзможни хули и клевети срѣщу омразното, за този професионаленъ вагабонтинъ, правителство. Поводъ, за да псува и клѣвети правителството, е дало, на тѣзи низека, подла и продажна тваръ, една статия обнародвана въ ромжнекия в. „Adevèrul“ отъ екзалтирания Бакалбаша, братъ на госпожата на покойния чиновникъ въ българската Народна Банка г-на Исидора Михайловича. Отъ когато се появи тѣзи безсѣдържателна апатия подлия Петковъ, си помислилъ, че ако чрѣзъ фараштъ си обвини българското правителство въ смисълъ на обвиненията, които му се прѣписвахъ въ Adevèrul, то не прѣмѣнно правителството ще падне, и отъ Букурещъ ще заповѣдватъ да повѣржатъ съставянieto на новото ромжнo-филско правителство, на Башкойския уроженецъ, който въ дадения случай, съ голѣмо достойнство изпълнява длѣжността на шпионинъ и прѣдатель на отечеството. Да е на добъръ часъ Петкову по пхтя, който е тръгналъ, но да не забравя този развратенъ пианица, че България има още синове, които ще знайтъ да запазятъ интереситъ на отечеството отъ прѣдатлствата на пладнешки хайдутини, както беше той. Това за свѣденie Петкову и на окуражащата го стамболовска глутница.

Г-нъ Ив. Ив. Доковъ, който прѣди три недѣли заминахъ по важни домашни причини, въ Болградъ на 8-й того се възвърна въ градътъ ни.

По случай на възкресенитъ празници ученицитъ, както отъ основнитъ, така и класнитъ училища се распуснахъ на 9-ий того.

На 1-й того се е отпразднувало по най-тържественъ начинъ, влизанieto на търговския договоръ, сключенъ между България и Сърбия на границата, гдѣто сж присѣжествували президентитъ на двѣтъ сжсѣдни държави. Тукъ сж присѣжествували, освѣнъ Г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ и всичкитъ Г-да Г-да Министри.

Въ недѣля, 6-й того, както обикновенно, е имало учителска конференция, която се е продължила и слѣдъ обѣдъ. Обаче на тази конференция подиръ обѣдъ, вмѣсто да се критикуватъ държанитъ сутринъта лекции, се е третирали въпросътъ за облекчението участва на българскитъ ра-

ботникъ. Много учители възнегудували отъ това поведение на нѣкой тѣхни другари. Ний обръщаме вниманието на Г-на Инспектора върху факта, а заинтересуванитъ за участва на работницитъ съвѣтваме да се отнесатъ до работилницата на Г-на Ив. Бурджевъ въ Плѣвенъ, кждѣто ще намѣржатъ слушатели и кждѣто тѣхнитъ съвѣти ще бждѣтъ отъ голѣма полза.

На 9-ий того Тодораки Цвѣтковъ си е позволилъ да нанесе единъ два удара съ бастунъ си на Г-на М. Шаранкова, за гдѣто послѣдния въ качеството си инспекторъ отстранилъ сина му отъ училището за това, защото П. Т. Цвѣтковъ като учителъ въ с. Ракита вършилъ нѣкои непристойни работи, съ които нанесълъ пятно на училището. Г-нъ Т. Цвѣтковъ е нанесълъ горния побой въ кафене „Европа“ прѣдъ свидѣтели. Г-нъ Т. Цвѣтковъ е извършилъ едно прѣстѣпление, наказуемо отъ законитъ въ страната, което не му прави честъ като на довчерашенъ помощникъ кмета. Ако Г-нъ Цвѣтковъ съглеждаше въ постѣпката на Г-на Шаранкова нѣкакво прѣстѣпление, насочено противъ сина му, както той говори на лѣво и дѣсно, да бѣше се оплакалъ кждѣто трѣбваше, а не да си позволява да бие хората по кафенетата. Г-нъ Шаранковъ съ отстранението на сина му отъ училището е изпълнилъ длѣжността си, а самото наказание за простѣпкитъ оставаше да се наложи отъ Окр. училищенъ съвѣтъ, който, въ случая, е компетентния да наказва всички простѣпки, вършени отъ народнитъ учители. Ако Г-нъ Цвѣтковъ прѣдполага, както и съвѣтницитъ му, заинтересовани за инспекторското мѣсто личности, че съ това ще му попрѣчатъ, че Министерството на Народното Просвѣщение ще го отчисли, затова, че той, Г-нъ Шаранковъ, безъ да прѣдизвиква нѣкого, билъ ударенъ отъ единъ нахалникъ, много се лѣжжѣтъ. Г-нъ Шаранковъ ще даде Цвѣткова въ сждъ и ще намѣри удовлетворение съгласно сакона, защото този побой му се нанася, като слѣдствие отъ аккуратното изпълнение на длѣжността му, а не за нѣкаква лична обида или нападки.

Г. Гого Вацовъ, прѣдъ наши приятели миналата Недѣля, като говорилъ по *възникната политика* на България, докосналъ се и до Критъ. Мѣжду друго, открилъ неизвѣстното още за никого, че Генералъ Васосъ, командира на отрѣда, който се намиралъ въ Критъ, и който черногорцитъ искарвахъ за Черногорецъ, билъ отъ рода на Вацовъ. Прѣди 80 год. отъ Учинъ-долъ заминалъ единъ отъ родоветъ му за свѣта гора и отъ тамъ го вземалъ нѣкой Гъркъ. Г. Васосъ, билъ писалъ прѣди нѣкои години писмо до Учинъ-долъ да распита за родоветъ си. Казалъ билъ Г. Гого Вацовъ, че тѣзи писма се пазяли у него и той можалъ да ги обнародва въ скоро вѣрме. Ако това е вѣрно и ний молимъ г. Гого Вацовъ, да ни праги копие, за да дадеме мѣсто на тѣзи документи и да освѣтлимъ и гърци и черногорци, че тѣхнитъ претенции за Генерала Вассоса сж не вѣрни. Плѣвенъ въ този случай ще се прослави.

изъ допискитъ ни.

Пинатъ ни отъ Тулча, че г-нъ Д. П. Малоскитеки, бившъ училищенъ настоятелъ задържалъ една сума отъ 220 лева, която принадлежала на ученическата библиотека, която сума е била събирана по 10 ст. отъ ученицитъ. Горнята сума му е била искана нѣколко пхти; а той и до днесъ не е още благоволилъ да ѝ внесе. Това не прави честъ г-ну Малоскитеки.

Частна кореспонденция на в. „Плѣвенски Гласъ“

Тулча, 28 Мартъ 1897 год.

Тулчанското женско благотворително дружество „Надѣжда“.

Въобще прието е въ културнитъ народи, щото хората, както отъ мъжския полъ, тѣй сжко и отъ женския да се събиратъ по между си и разискватъ различни въпроси отъ общественна

важност; да правят и основават различни общества и дружества. Едни от помънатите общества или дружества се занимават със спекулативни цѣли, като имат за девизъ, материално обогатяване на членовете си; други пък, напротив, морално обогатяване на членовете си, грети, пък благотворителни цѣли. От последния родъ дружества сж се основали и се основават и сега повечето от дамски общества, които не жалат нито трудъ, нито срѣдства, за да събират помежду си различни скромни сумички, съ които да помагат на бѣдните и пр.

Благодарение на тѣзи идеални наредби народитѣ днесъ се радват на хиляди такива обществени завѣдения, които сж най-главния двигател на цивилизацията, науката и културата. Съ такива завѣдения днесъ най-много се гордѣтъ американцитѣ.

Тѣзи, колкото благородни, толкова и похвални идеи не сж закънѣли да си пробиятъ път и помежду насъ, гдѣто сж биле приети съ голѣмъ ентузиазмъ отъ балканскитѣ държавици.

Обаче и нашия градъ Тулча не закънѣ много. И тукъ се е основало прѣзъ 1869 год. женско дружество подъ име: *Тулчанско Българско женско благотворително дружество „Надѣжда“*. Както се вижда и отъ самото му име — цѣльта му е била благотворителна.

Слѣдъ основанието на дружеството, тогавашнитѣ г-жи не сж жалели нито трудъ, нито врѣме, като сж измислювали различни начини за дѣйствиe, чрѣзъ което да могатъ да го повдигнатъ на приличната му висота, като усърдно сж работили за прогреса и успѣха на дружеството си.

И дѣйствително, въ тѣзи отношения нашия градъ се е хвалилъ и славилъ още прѣди освобождението на България. На никого не е тайна, че у насъ въ Тулча е било гнѣздото и прибѣжището на по голѣмата частъ отъ хшповетѣ, които сж дѣйствували за освобождението ни отъ турцитѣ. На нашето женско дружество се е паднало честта да ушие знамето на Ст. Караджа, който е отрасналъ и въспитанъ въ този градъ. Въ Тулча сж се въспитавали първоначално и отраснали много български синове, които по своята способност и сега заематъ отлични постове въ княжеството.

Могълъ бихъ да изброя хиляди такива примери, ако не бѣхъ тѣсни колонитѣ на вѣстника.

Обаче отъ едно извѣстно врѣме насамъ ние съ горѣстъ на душата си, сме принудени да констатираме, че нѣма вече и не се повтарятъ минилитѣ добри въспоминания!...

Кои сж причинитѣ на всичко това? — Ето въпроса, прѣдъ когото трѣбва да се спрѣмъ!...

Прѣди три, четири години, дружеството ни има нещастieto да испадне подъ управлението на г-житѣ: Марионка Д. Малоскитека, Елена Дрѣновска и Х. Анна Тонева, които за срамъ на Тулчанското дамско общество, докараха го до банкрутиране. Тѣзи г-жи, вмѣсто да се занимаватъ съ цѣльта на дружеството, намѣрили за нужно да поправятъ растроеното материално положение на мажетѣ си! Но кой е виноватъ на всичко това? — Не до тамъ сж виновати управителнитѣ на дружеството — виновати сж членкитѣ, които не сж се интересували за добрия ходъ на дружеството. Въпрѣки изричното казване на единъ членъ отъ устава, че Настоятелството се избира само за една година, тѣ сж оставили горното настоятелство да стои цѣли три години безъ никакъвъ контролъ. И тѣ разбира се, намѣрили село безъ кучета, тръгнали безъ тояга.

Събудиха се гражданитѣ ни отъ летаргическия сънъ, въ когото бѣха заспали, но много късно! Късно казваме, защото въ кассата на дружеството мишкитѣ играехъ, за това имъ събуждане, ако има на кого да благодарятъ, то е на г-жа Петя Ив. Павлова, която първа има доблестта да имъ потърси смѣткитѣ.

Въ засѣданието си отъ 15-ий Юлий м. г. членкитѣ на дружеството сж си избрали ново настоятелство, състояще се отъ г-житѣ: Елена Прѣславска, Славка Добрева, Н. Радева. Въ сжщото засѣдание се избра и комиссия, която да прѣгледва смѣткитѣ на старото настоятелство и да прѣдаде на новото. Комиссията се състоя отъ слѣдующитѣ лица: Атанасъ Димитровъ, Янко Пачевъ и Александръ Сивковъ, която е и изпълнила възложената ѝ мисия и отдавна е прѣдала своя рапортъ на новото настоятелство.

На 19-ий Мартъ т. г. настоятелството на дружеството „Надѣжда“ свикало членкитѣ си на засѣдание, кдѣто имъ е билъ прочетенъ рапорта на комиссията, която е била натоварена да прѣгледва смѣткитѣ на бившето настоятелство. Отъ рапорта се виждатъ само кражбитѣ на едро, а пъкъ за кражбитѣ на дребно, нъ... по добръ да не говоримъ!...

Слѣдъ прочитанието на рапорта, прѣдседателката на събранието позволи на членкитѣ си, която отъ тѣхъ желае да отправи своитѣ интерпелации по извѣстни пунктове отъ рапорта къмъ бившето настоятелство, което тоже присѣствуваше въ засѣданието. Въсползувана отъ това ѝ право г-жа Петя Ив. Павлова първа е земала думата и съ свойственния си талантъ и краснорѣчивъ езикъ съ една обстоятелствена рѣчь е съумѣла да развие единъ по единъ пунктотѣ отъ рапорта и да зададе толкова много въпроси и въпросчета на бившето настоятелство, щото то вмѣсто да отговаря прѣдпочело да мълчи!... Това мълчание е потвърждавало всичкитѣ обвинения!

Макаръ бившата касиерка и да неможа да отговори на отправенитѣ ней въпроси, защото злоупотреблението бѣше на лице — фактитѣ сами говорѣхъ, то за неж се намѣри дама, която се застъпи. Тона П. Терелентова извѣстна по своя уличенъ языкъ, морално отпадналъ характеръ се застъпи за зѣлва си. Тя не отговори нито на едно отъ запитванията, а ухули всички дами, като имъ прѣкача най мръситѣ епитети. Всичката вина стовари на г-жа Петя Ив. Павлова, като ѝ обвини и въ това, че тя е инсперирала рапорта на комиссията, нѣщо, което е съвѣмъ не вѣрно, тѣй като рапорта носи подписа на трима почетни граждани, на които честолубието, прѣди всичко, не допуша да се ръководятъ отъ когото и да било. Мисля, че отъ голѣма важностъ е и публикуването на самия рапортъ и почитаемата комиссия ще направи най добръ да проводи отчета си на публикация.

Една грѣшка прѣди всичко стори прѣдседателката, като остави една улична побѣсенѣла отъ злоба г-жа да хули на дѣсно и на лѣво. Това е грѣшка отъ капитална важностъ, защото тя ще се отрази най злѣ върху самото дружество. Всѣка членка, като вземе прѣдъ видъ какви сѣбни се разиграватъ въ тѣхнитѣ събрания и какъ честта имъ и тѣ самитѣ сж изложени на хулитѣ на една развалена жена, която утрѣ може да побѣснѣ пакъ и да ги замѣри съ свѣтилиницитѣ по *терелентовски*, естествено е, че ще отбѣгватъ, а това е, което ще врѣди на дружеството. Най добръ ще стори настоятелството да изехвърли изъ дружеството тази г-жа, съ което ще гарантира другитѣ членки.

Ако Тулчанскитѣ дами не поискатъ да изхвърлятъ изъ помежду си тази нравствено деморализирана г-жа, и да запазятъ, както своята честъ, тѣй сжщо и честта на дружеството: то тѣ нека знайтъ, че съ това се вѣвѣжда въ дружеството единъ лоша въ прецедентъ, който ще се отрази чувствително надъ младитѣ дами.

Ако ли пъкъ тѣ съумѣятъ да запазятъ достолѣнието си и това на дружеството; тѣ ще заслужатъ най голѣмата похвала. X.

Долната дописка е испратена до в. „учителски Другаръ“ но понеж не ѝ се да даде мѣсто, помѣстивае я

Редакцията.

Прѣписъ.

До Господина Редактора на в. „учителски Другаръ“

София

Господине Редакторе,

Най-учтиво Ви моля да дадете мѣсто въ колонитѣ на уважаемия Ви вѣстникъ за напечатване долнитѣ ми редове, които се заехъ да напишъ относително дѣлата на нѣкои учители при Ракитското основно народно училище, Лук. Окол. които въ своето нравствено заслѣпление отидоха до тамъ, че ставатъ нетърпими и на най-равнодушния наблюдател.

Пжшо Т. Цвѣтковъ отъ гр. Плѣвентъ и Милица Рачева отъ гр. Шуменъ, учители въ с. Ракита, прѣзъ настоящата учебна година показъ такава плодотворна дѣятелностъ, дадохъ толко факти на своята въспитанностъ, интелигентство, та за много години ще бѣдѣтъ помнени като „добри“ учители и въспитатели. Тѣзи господа, съ издаването си още въ с. Ракита, завързаха такива интимни сношения, щото мъчно бѣше на непознатия имъ човѣкъ да каже, че тѣ не сж

освѣнтъ мъжъ и жена. Но ако това съмнително другарство не правѣше силно впечатление на обществото, то тѣ не закънѣхъ да докажатъ на последното, че сж способни на по-голѣми подвизи, които да повдигнатъ много високо учителското реноме. Така напр., общинското управление отъ снисхождание отпуснало на тримата учители да квартируватъ въ учителската стая. Но за да освѣти тѣзи стая отъ нѣкой доста забѣлжителенъ актъ на учителска нравственностъ, г. Пжшо благодаравсѣдилъ да покани любимата си нѣжна г-ца на задружно прѣнушване; а „благоразумната г-ца, за да докаже на практика прѣдобитото си въ училището знание и въспитание — се съгласи! И така двамата млади „въспитатели“, безъ никакво огризение на съвѣстѣта и въ присѣствитието на двамата свои другари-учители, прѣспокойно прѣкарали цѣлата нощ на единъ креватъ!! На сутринта, обаче, нѣжната г-ца по нощна роба, излиза отъ учителската стая да се разхожда и омие очитѣ прѣдъ училището, за да докаже, на малкитѣ си въспитанници и проходящитѣ людие. *Хуммонистѣта* на нещасния ѝ героизмъ. Но попеже махалата при училището дошла до иступление отъ мръситѣ похождения на двамата герои, то за да се направи сжщия фороръ въ умоветѣ на хората и въ друга махала, — влюбенитѣ принишуватъ нѣколко вечери и въ квартирата и на госпожицата, гдѣто хора сж ги гледали и расправятъ най-възмутителни сцени, които само една крайно деморализирана душа е въ състояние да измисли и пожелае. Ами колко историй още за разни разсходки по улицитѣ и близката до селото гора? Нека читателя самъ да си прѣдстави какво е ставало тамъ.

Но тѣзи хора, които сж дали най-абсолютна свобода на своитѣ животински инстинкти; които са немарили така безжалостно своитѣ призвание като учители въспитатели; които безвъзвратно сж забравили своитѣ длѣжности като интелигентни хора, окръжени отъ една масса, която нишкъ, гледа на нашия младъ учителъ — тѣзи хора които съ мръситѣ *донъ-жуанства* така свѣтотатствено осквернихъ и самото училище, последното — отъ свѣтилище на разума се обърна на „домъ терпимости“ — тѣ дали не хвърлятъ черно пятно на цѣлото учителско тѣло, което отъ нѣколко врѣме насамъ се е заело да си извоюва подобающето почетно мѣсто въ социалния и общественъ строй?

Нека всѣки учителъ, всѣки народенъ труженникъ погледне съ прѣзрение къмъ другаритѣ си, съ нравствена физиономия à la Пжшо, които всѣкогащъ ще прѣчкатъ за осъществлението на учителския идеалъ.

Ракита, 28 Мартъ 1897 год.

Ат. Пѣвѣ

Забѣлка: Подписа въ оригинала е завѣренъ отъ надлежнитѣ власти.

Една Мистериозна Историйка.

Отнася се да господина Андрѣй Г. Башева, оная знатна личностъ, при създаването на която Твореца съвѣмъ не по Гоголевски се е забавлявалъ, не съ топора, той е окастрилъ своето създание, пустналъ го е въ свѣта и казалъ му е: „живѣй, както можешъ!“, а измазалъ го, огладилъ го е хубавичко, вдхналъ му е душица и разуменъ, каквито рѣдко ще намѣрите въ този Божи бѣли свѣтъ и *урагилъ* го е за мустеръ на човѣчеството. Историйата на философията ни дава за прѣзъ всичкитѣ вѣкове примѣри отъ чудно лутание на мозъка да разбере последната пѣль, назначението на човѣка, неговото подчинение или неподчинение, влиянието му или невлиянието му отъ една свѣрхестествена сила. Вслѣдствие това стрѣмление създадени се сумматории по тоя прѣдмѣтъ, хиляди направления сж увеличали мислителитѣ и най послѣ философията, като всѣка наука, изобилно е вземала и тя своитѣ курбани. Обаче, двѣ главни нѣща, отъ които едното е възела, а другото нишката, не е могло да отрича болшинството на философитѣ: че сжествува една свѣрхестествена сила, която е опрѣдѣлила назначението на човѣка и че живото и ясно изражение на това назначение трѣбва да се търси пакъ между човѣцитѣ, които сж работа на Божеството, въ каквото образъ и да се приема То отъ хората. Жанъ Жакъ Руссо казва, че трѣбвало особено философски умъ, за да разберемъ нѣщата, които сж непосредствено близо до насъ; или, ако и да не сме Жанъ Жакъ

Руссовци, заявяваме, че съвсем не ни трѣбва философски актъ, за да разберемъ Андрѣй Г. Башевъ, който е непосредствено близо до насъ, ако и негова душевенъ миръ и дѣла да сж цѣло скульптурно дѣло на божественото прѣдизначение на човѣка. Богъ е далъ на човѣка разумъ и чрѣзъ този разумъ — възможността да познава себе си, а ближнитѣ си — освѣнъ чрѣзъ разума, нѣ и чрѣзъ тѣхнитѣ дѣла, защото безъ дѣла човѣкъ би заприличалъ на пѣнъ и духовно би билъ неузвиваемъ. А ето и по дѣлата ний ще познаемъ господина Башева и като божи мустеръ ще го прѣпорѣчаме на хората за подражание. И наистина за подражание е единъ човѣкъ, който сжединява въ себе си толкова отлични душевни и умствени качества: Демостеновска краснорѣчие (знаемъ, че ти гаделичкаме, г-нѣ Башевъ!), честностъ неопикуема, патриотизмъ Сцеволевски, калейдоскопическо постоянство въ убѣжденията, са-лидностъ въ знанията, нравствена чистота, . . . — отъ завистъ нѣмамъ търпѣние да изброявамъ всички. Не е излишенъ макаръ единъ фактъ, за да не ни обвиняватъ въ голословие.

Господинъ П. Каравеловъ, като всѣки политически шарлатанинъ, псходящъ отъ извѣсни партизански съображения, а главно за вербувание ратници по полето на борбата съ вътрѣшнитѣ душмани, е заявявалъ всѣкога притенция на пръвъ Македонски патриотъ. Господинъ Андрѣй Башевъ съ своя високъ и далеколѣтящъ умъ благоразсудилъ, че той, като македонецъ, трѣбва непрѣменно да бѣде каравелистъ — заключилъ и станалъ такъвъ. И така нашъ Андрѣй бѣше и е каравелистъ, нѣ той бѣше между това и друго, а утрѣ може да стане и трето. Спомняме на читателя само Башево — Стамболовий законъ за печата.

Въ свързка съ тоя фактъ нека разкажемъ сега и самата мистериозна историчка,

На 28-ий Юлий 1884 год. съ указъ № 119 нашъ Андрѣй за пръвъ пхтъ е билъ назначенъ пом. прокуроръ при Ловченский Окр. сждъ, а съ указъ № 64 отъ 4-ий Мартъ 1886 год. билъ повишенъ въ прокуроръ при Старозагорский Окр. Сждъ и най послѣ съ указъ № 327 отъ 20-ий Декемврий 1886 год. билъ уволненъ отъ тая длѣжностъ. Да приемемъ сега че Господинъ Башевъ тутакси съ уволняването е почналъ да упражнява адвокатската професия. До издаването на „Закона за адвокатитѣ“ отъ 16-ий Декемврий 1888 год. имаме 2 години безъ 3—4 дена, до уволняването му, като прокуроръ той има сждейска практика 2 години. 4 мѣсеца и 22 дена. Да видимъ сега, какъ можемъ съгласи „Закона за адвокатитѣ“ съ сждейската и адвокатската практика на господина Башева. — Адвокати безъ испитъ могатъ да бѣдѣтъ още, спорѣдъ измѣнената алинея г) на чл. 5-ий отъ „Закона за адвокатитѣ“, лицата които сж се занимавали съ адвокатство при мировитѣ, окржжнитѣ и по високитѣ сждилища и до издаването на настоящъ законъ иматъ тригодишна адвокатска практика“. Прѣдложението за измѣнение на алинея г) на чл. 5 отъ „Закона за адвокатитѣ“ е прието и утвърдено съ Височайши указъ № 479 отъ 17-ий Декемврий 1889 год., а Върховний Касадионенъ сждъ съ опрѣдѣлние отъ 17-ий Февруарий 1893 год., съобщено съ окржжно № 2151 отъ 4-ий Мартъ с. г. е обяснилъ, че измѣнената алинея. г) на чл. 5 отъ въпросний законъ има обратна сила, както и цѣлий членъ и че, за да бѣде нѣкой адвокатъ безъ испитъ по нея алинея, трѣбва да има тригодишна чиста адвокатска практика или четиригодишна-едното и другото, защото спорѣдъ това измѣнение никаква сложностъ не се допуска. Измѣнената алинея г. има обратна сила; господинъ Андрѣй Башевъ има само 2 години 4 мѣсеца и 22 дена сждейска и едва 2 години адвокатска практика, а иска се тригодишна чиста адвокатска практика; тълкуването на Върховний касационенъ сждъ не допуска никаква сложностъ послѣ приетото измѣнение. Слѣдъ всичко това пита се, на какво законно основание се държи господинъ Башевъ още като адвокатъ? Забѣлжете, че тия обстоятелства, относящи се до Башева, сж съобщени съ заявление Господину прокурору при Севлиевский окр. сждъ, гдѣто Башевъ е билъ признатъ за адвокатъ и Господину прокурору при Руссенский Апелативенъ сждъ въ едно писмено оплакание за бездѣйствието на първий. — Обаче не е само това обстоятелство, което прави нашата историчка

мистериозна; факта че г-нѣ Андрѣй Башевъ като народенъ прѣдставителъ, когато е приеманъ „Закона за адвокатитѣ“, е гласувалъ тоя законъ като е мукалъ, което показва дълбока безхарактерностъ и закорѣнѣло коремовлачение, прави героя на нашата историчка още каленъ патриотъ и човѣкъ. Да гласуващъ единъ законъ, който е насоченъ право противъ сжществуванието му, ще каже или че имашъ доблѣтѣта да се подчинишъ на неговитѣ распорѣждания, като ги смѣташъ справедливи, или пъкъ че се надѣвашъ на тепе-гъзлъка и умѣнието си да пѣлишъ. И така е и съ нашъ Андрѣй, облѣгнатъ на протежироване то на единъ великъ тиранинъ, той продължаваше и продължава да се ползува съ едно право, което закона не му дава, безъ да иска да знае, че съ тая си постѣпка той става протежированъ крадецъ на права, които нѣма; върши една безсѣвѣстностъ, която не особенно добръ го окачествява. Нѣ господинъ Башевъ е практиченъ човѣкъ; той разбира своето назначение като човѣкъ, на чина, по който трѣбва да се уважи и работи въ това Божие блато и затова заслужава да се прѣпорѣча повторно като мустеръ на майсторлъка на Небето. Честностъ, съвѣсть, нравствена чистота — ехъ, пусти сантименталности . . . !

Въ заключение като искаваме своето очудване къмъ човѣка, който е риба, мѣсо, а отгорѣ и жраба, която умѣ само да се надува и крѣка-обрѣщаме вниманието на почитаемото Министерство на Правосждието да вземе актъ отъ изложението тукъ, защото господа прокуроритѣ при Севлиевский Окржженъ и Руссенский Апелативенъ сждове съвсемъ нѣматъ желанието да хванятъ за яката и порастърсятъ господина Башева и развалитъ спокойствието на Радославо — Стамболово — Каравелиста, който така искусно умѣе и „овде и онде да го клава“.

Ловечъ, 8-ий Априлий 1897 год.

Заб. Р. Ние даваме мѣсто на тази дописка не за друго освѣнъ да се освѣтли обществото, съ онзи въпросъ, който ако поминимъ добръ още м. г. бѣше възбудилъ въ Ловечъ срѣщу Башева. Ако датитѣ се върни, които се излагатъ отъ нашия уважаемий дописникъ, намъ ние чудно какъ този Г-нѣ съ закона за печата, още лжжи правосждието съ права каквито не може да има. Г. Башевъ има думма.

За колебанията въ умственното развитие на дѣтето.

Третия международенъ психологически конгресъ въ Мюнхенъ е далъ множество интересни работи по въпроса за умственното развитие на дѣцата; между тия работи видно мѣсто заематъ статистическитѣ изслѣдвания на Dr. David'a (отъ Варшава), — „Ueber die Schwankungen in der geistigen Entwicklung des Kindes.“

Още по рано е било установено по експерименталенъ начинъ, че сжществуватъ колебания въ процеса на вниманието и въ способността да се репродуциратъ прѣдставленията и че тия колебания, въ смисълъ на повишение и понижение психическата дѣятелностъ, се забѣлжватъ не само по отношение къмъ кжситѣ разстояния отъ врѣме, но и въ продължителнитѣ периоди на душевния животъ. Че въ извѣстенъ периодъ отъ живота на дѣтето умственната дѣятелностъ се извършва по енергично, отъ колкото въ други периоди, — на това посочватъ експерименталнитѣ изслѣдвания на Dr. Qilberta на дѣца отъ 6 до 17 годишна възраст относително врѣмето на реакцията, въсприемчивостъта на тоновѣтъ и цвѣтовѣтъ, бързината на движенията и т. н. н; а тѣхъ сжщо наблюденията на Ufer'a касателно числото на прѣдставленията у дѣцата на 6—12 години. Цѣльта на изслѣдванията на David'a се заключавала въ опрѣдѣлението количеството и качеството на прѣдставленията, получавани отъ дѣтето на опрѣдѣленна възраст отъ окржжающия го миръ. Метода на изслѣдванията се е личсѣстоялъ въ задаванетоъ въпроси касателно разни прѣдмѣти (на число 136) отъ тритѣ царства на природата, сжединени фактове и явления, занятия и пр. Питани биле 500 дѣца, момчета и момичета, отъ бѣднитѣ классове на населението. Резултата билъ слѣдуюция.

Възраст на дѣцата 8 г. 7 г. 6 г. 5 г. 4 г. 3 г. 2 г. 1 г. 12 г. срѣдно число на прѣдств-ленията (относително 136 прѣдмѣти) 80 85 93 99 102 110 103.

На основание на тия процентни цифри на-

растванието на прѣдставленията ще се изрази така:

Възраст . 8-7 г. 7-6 г. 6-5 г. 5-4 г. 4-3 г. 3-2 г. 2-1 г. нараствание на прѣдставленията по 0/0 +62 +94 +84 +3. +78 —36.

Отъ тука се вижда, че умственното развитие се извършва неравнобѣрно, а съ колебанъта: числото на прѣдставленията расте ту медлено, ту бързо, ту обнаружава даже обратенъ ходъ. Най голѣмо нараствание съотвѣтствува на 7—8 години, послѣ се умолява, подига се малко къмъ 10—11 години и внезапно пада къмъ 11—12 години.

Изъ съпоставянieto на тия данни съ долнитѣ на изслѣдванието физическото здравие на тия сжжитѣ дѣца се вижда, че увеличението на дължината на тѣлото нѣма никакво съотношение съ умственното развитие, но послѣдното се намира, както се вижда, въ обратнo отношение съ теглото на тѣлото и емкостъта на бѣлитѣ дробове. Нѣкой отъ испитванитѣ дѣца (266) сж се ползували съ живѣние въ лѣтнитѣ колонки; тия дѣца сж се питали два пхти, прѣдъ заминаването и подиръ връщанieto. Видело се, че мѣсечното живѣние въ село увѣличило прѣдставленията на 24 0/0. При това се изяснило, че нарастванието на прѣдставленията на извѣстна група било толкова по голѣмо, колкото по малко прѣдставления е имала тая група до заминаването ѝ за въ село. У момчетата нарастванието било по малко, отъ колкото у момичетата, което се обяснява съ голѣмото богатство на прѣдставления у момчетата до заминаването имъ за колонията.

момчета и момичета.	Числото на прѣдставленията, до заминаването, подиръ връщанieto.	Нараствание на прѣдставл. на 100.
6—7	78,5	111,5
8	92,6	119,0
9	100,0	122,1
10	101,1	122,4
11—12	105,3	126,1

Колкото по стари, толкова по малко успѣхъ. Причината на това се крие, не въ умалението на умственнитѣ способности, а въ това, че за дѣца отъ по голѣма възраст селото прѣдставлява по малко неизвѣстни прѣдмети, отъ колкото за дѣца отъ по малка възраст. Като завършваме краткото изложение на работитѣ на Dr. David'a, ний не можемъ да не искажемъ желание, щото въспитателитѣ и учителитѣ на нашитѣ дѣца подробно да се запознажтъ съ психологията на дѣтето, съ законитѣ на умственното му развитие и, съгласно съ полученитѣ точни знания относително особеноститѣ на умътъ на даденъ въспитаникъ, да би могли да индивидуализиратъ прѣподаването. (Pathologie und Therapie 2 — tes Heft, 1896)

ТЕАТРЪ

На 5 т. м. вечерята въ читалищния салонъ се даде прѣдставление отъ учителското тѣло при Дѣвическото VI класно училище за въ полза на бѣднитѣ ученички. Изигра се драмата, „Анжело“. До нѣкждѣ публиката остана задоволна. Най хубаво си изигра ролята г-нѣ Пв. Мошевъ, който напълно се присвояваше съ ролята си. У него не липсвахъ ни жестове ни интонации на гласа, а ѝ самийтъ му погледъ и очитѣ, които движеше бързо-бързо, напълно съотвѣтствувахъ на ролята, която испълни съ една вѣщина. Другитѣ роли се изиграхъ посредствено. У г-цитѣ липсваше живостъ. Тѣ говорихъ низко, та едва тѣзи, които бѣхъ на второ и трето мѣсто можехъ да ги чуимъ. При това и шумътъ въ галерията много прѣчеше. На сѣзната се говори, нѣ отъ глѣчка нищо не се чуваше. Ако можемъ съ нѣщо да похвалимъ актеоритѣ то е и съ това, че бѣхъ заучили по добръ ролитѣ си.

На прѣдставлението имаше доста публика и върваме да се е получилъ приходъ не по-малко отъ триста (300) лива.

Въ градътъ ни се получиха нѣколко брошурки въ видъ на рамонъ съ ликътъ на знаменития патриотъ (sic.) Стамболовъ, писана на ромжнски отъ нѣкой си Козаковъ. Ний успѣхмъ да преглѣдаме тѣзи брошурки и можахмъ да си съставимъ едно понятие за нея брошура. Това е една еремияда, една глупава до безкрайностъ

хвала на онзи велик грабител и задущител на народните правдини, който е останал запечатан въ дъното на всъко Българско сърдце съ черни букви, а въ историята съ кръв, като онъзи на Нерона. Нашъ приятел, който тѣзи дни е билъ въ Романия и се е виждалъ съ съставителя на тази брошура Козановъ, ни съобщава, че Козановъ, билъ сжщия онзи липованецъ отъ Тулча, който лежа зотворенъ по Мантовото дѣло, и които послѣ Стамболовъ го направилъ шпионинъ съ 100 лева мѣсечно. Козановъ му съобщилъ, че тази брошура — романъ била писана отъ Илия Милоревъ, Свирчо, Каргозовъ и арестанта Лукановъ, а прѣведена отъ чафутена Кугелтъ и други, а него оставили само за форма. За този му трудъ Стамболовица и Белчевица му давали отъ пенсийтъ си по 100 лева мѣсечно, и по този начинъ, той ходилъ изъ Букурешкитѣ улици. Прѣди да се печати тази брошура, Козановъ билъ ходилъ у г-нъ Минчовича въ Букурещъ, комуто давалъ оригиналитѣ за 2000 л. но Г. Минчовичъ, му показалъ вратата, като му съобщилъ, че Бъл. правителство нѣма нужда отъ Якобсонови, и че който му е далъ тѣзи глупави романи да му плати. Този Г. Козановъ, е показалъ на нашия приятел писма писани отъ Петкова, съ твърдѣ комично съдържание. Прѣдлагано е Козанову, да земе за жена Г-жа . . . само ако извършилъ *онази работа* или ако можалъ да намѣри такива, които да извършатъ и пр. Други пжтъ ще запознаемъ читателитѣ си съ онѣзи тъмни и грозни похождения, които разнитѣ свирчовци кроятъ.

Бюрото на народната партия е испратило долното окръжно на своитѣ приятели въ окръга.

ОКРЪЖЕНЪ КЛУБЪ

Окръжно.

Народната Партия

№ 2

До Г-на

4-ий Април, 1897 год.

гр. Плъвенъ

Въ с.

Окр. Клубъ на народната партия въ града ни като взема прѣдъ видъ нуждата отъ едно по-добро организиране на нашата партия, която ще има да води за дълги години борба съ сжществуващитѣ други партии въ окръга и че, за да има на своя страна всѣкога шанса за сполука, необходимо е нейното организиране въ едно компактно цѣло, рѣши да помоли своитѣ приятели въ окръга да обмислятъ този въпросъ въ едно свое заседание. Тази необходимостъ се чувствува толкова по осязателно, колкото по-вече съ интересъ се вземе въ борбитѣ, които водихме, ако не поотдавна, то поне близо отъ три години, прѣзъ което врѣме всѣки съ прискърбие ще заблѣжи отсъствието на ръководящия елементъ. За да можемъ и за въ бѣдѣ да водимъ борба успѣшно и, за да можемъ да увеличимъ редоветѣ на нашата партия съ хора честни, необходимо условие се явява нашето организиране и вътрѣшно уреждане.

Като исхождаме отъ тази точка, ний приканваме всикитѣ наши приятели да се събератъ и си избератъ единъ клубъ, който пжкъ да си избере едно бюро, което ще има грижата да слѣди съ подобаващото внимание всичко и да се грижи за уреждането и усиляването на партията въ всѣко село. Близкото бѣдѣ на окръжнитѣ избори ни налага необходимостта часъ по скоро да се организираме.

Клубовете ще се състоятъ отъ шестъ (6) лица, които пжкъ испомежду си ще избератъ едно тричленно бюро въ съставъ: Прѣдседателъ, дѣловодителъ и касиеръ, което ще се грижи за всичко и ще кореспондира съ окръжното бюро.

Надѣваме се, че приятелитѣ ни, на които тоже сж скъпи и мили интереситѣ на партията, ще се притекатъ на тази наша покана и въ най-близко бѣдѣ ще ни съобщатъ, както имената на лицата, които ще съставятъ околийскитѣ клубове, така и имената на онѣзи, които ще съставятъ бюрата за наше ръководство.

Прѣдседателъ: Д. Стояновъ

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 231

Плъвенский Окр. Сждъ въ распорѣдителното си заседание на деветнадесетий Мартъ хилядо осемстотинъ деветдесетъ и седма година въ съставъ:

Прѣдседателъ: Ив. Желязковъ, Членове: Д-ръ В. Чернаевъ и Петко В. Даневъ при П. Секретаря П. Д. Поповъ и при участието на П. Прокурора И. Ат. Гунчевъ, слуша доложеното отъ Прѣдседателя, ваявление отъ Георги и Парашкева П. Томови, отъ гр. Плъвенъ, зарегистрировано подъ Вх. № 226, съ което, като прѣдставятъ прѣписъ отъ единъ актъ съ дата 5 Декември 1896 год.; едно удостоверение и едно свидетелство подъ № № 9595 и 9506/96 г., издадени имъ отъ Плъвенското Гр. Общ. Управление, — молятъ допускане усиновението на усиновенитѣ отъ тѣхъ Георги Николовъ и Симеонка Ценова.

Сждатъ, слѣдъ изслушване доклада и заключението на Пом. Прокурора възъ основание на чл. чл. 36 и 37 отъ закона за припознаването на не законно роденитѣ дѣца,

ОПРѢДѢЛИ:

Допуска усиновяването на Георги Николовъ и Симеонка Ценова, отъ Георги и Парашкева П. Томови, отъ Плъвенъ.

Прѣдседателъ: Ив. Желязковъ.

Членове: { Д-ръ В. Чернаевъ.
Петко В. Даневъ.

П. Секретаръ: П. Поповъ.

Вѣрно, Прѣдседателъ: Ив. Желязковъ, П. Секретаръ: И. И. Доламовъ.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 246

Плъвенский Окр. Сждъ въ распорѣдителното си заседание на 29 Мартъ хилядо осемстотинъ деветдесетъ и седма година, въ съставъ: Прѣдседателъ Членъ: Георги Ив. Вацовъ, Членове: Д-ръ А. Монеъ и Петко Даневъ при Подсекретаря М. Марковски и при участие на прокурора С. Маноловъ слуша доложеното отъ Прѣдседателя ваявление на Цветанъ П. Главинковъ и съпругата му Атанаска отъ гр. Плъвенъ, зарегистрирано подъ Вх. № 1707 — прѣлагатъ прѣписъ отъ акта, съ които сж усиновили Елена Тодорова и Симеонъ Илиевъ, молятъ да се утвърди.

Слѣдъ доклада и заключението на Прокурора Сждатъ въ прѣдъ видъ: че по установяването сж спазени всички изискуеми си отъ закона обряди, слѣдователно, слѣдъ да бѣде уважено исканieto имъ за утвърдяване на усиновителния актъ, вслѣствие на което,

ОПРѢДѢЛИ:

Допуска се усиновението на Елена Тодорова и Симеонъ Илиевъ отъ Цветанъ П. Главинковъ и съпругата му Атанаска, отъ гр. Плъвенъ.

На първообразното подписали: Прѣдсѣд. Членъ: Г. И. Вацовъ, Членове: Д-ръ А. Монеъ и П. В. Даневъ и приподписалъ Подсекретаръ М. Марковский.

Вѣрно, Прѣдседателъ: И Желязковъ, П. Секретаръ: И. И. Доламовъ.

НОВО!

Отъ работилницата на Голѣманова въ г. Н. . . .

Обявявамъ на всички братия по идея работници, да взематъ подъ внимание вътрѣшния рѣдъ въ работилницата ми, ако нѣвга пожелаатъ да постигнатъ въ нея.

Вътрѣшенъ Рѣдъ

§ I Работа почва равно въ 8 часа сутринъ и се продължава до 12 часа.

§ II Отъ 12 до 2 послѣ обѣдъ обѣждане; почивка, спане.

§ III Отъ 2 до 6 работа.

§ IV отъ 6 до 8 п. об. расходка и вечеря.

§ V отъ 8 до 12 п. об. развлечение и четение въ читалището „Разногласие“, на което азъ сжмъ прѣдседателъ.

§ VI отъ 12 п. полунощъ до 7 1/2 сутринъта спане.

§ VII Въ празнични дни другарски обѣдъ гала въ бѣседки, окичени съ символическитѣ ни червени знамена и триколорни ленти.

Социалъ-Демократъ фабрикантъ

Голѣмановъ.

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X-та група на Взаимнитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князь Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоливатъ се роди-

телитѣ които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сжщата група. Групата брой по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сжщеврѣменно извѣстява се на почитаемота публика че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружавания съ гарантиранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественнитѣ агенти, пжтующи инспектори и аквизитори. 4—10

Отъ Главното Управление

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖД. ПРИСТ.

№ 840

Подписаний Маринчо П. Марчевъ П. Сждеб. Приставъ при Плъвен. Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2173 отъ 24 ноември 1892 год. издаденъ отъ Плъвенский Град. Мир. Сждъ въ полза на Стояновъ Върбовъ & С-ие изъ градъ Плъвенъ срѣщу Вълчо Литовъ отъ сжщия градъ за искъ 314 л. 28 ст. съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроезводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че на 28 Априлий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ градъ Плъвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Единъ дюгенъ, находящъ се въ градъ Плъвенъ, въ VIII кварталъ, на главната улица, едноетаженъ, съ дѣвѣ отдѣления отъ които подъ едното маза; едно отъ отдѣленията служи за дюгенъ, другото — за стая, направенъ отъ камакъ, тухли и дървенъ материалъ, покритъ съ кермиди, високъ около 4 метра, широкъ около 6 метра и дългъ около 12 метра, безъ дворъ, при сжсѣди: Главната улица, дюгенъ отъ къмъ северъ и Истокъ и пжтъ оцѣненъ по емляний регистръ за 2500 л.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта гр. Плъвенъ 22 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 343 отъ 1896 год.

3—3

П. Сждеб. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 1301

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ и. д. П. Сждебенъ Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ, на основание изпълнителния листъ № 2776 отъ 13 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плъвенский Гр. Мир. Сждия въ полза на Данаилъ Руссовъ изъ с. Згалевецъ, срѣщу Начо Ваковъ отъ с. Згалевецъ, за искъ 178 л. 50 ст. заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 4 Мартъ 1896 год. до исплащанieto и 13 л. 30 ст. сждебни и по водение на дѣлото разности и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота пбблика, че отъ 1 Априлъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе въ мѣстността „Пиперитъ“, около 1 1/2 декара, при сжсѣди: Енчо Николовъ и пенчо ганювъ, оцѣн. за 50 лева; 2) една нива въ мѣстността „Задъ бахира“ отъ 4 декара, при сжсѣди: Тодоръ Ваковъ, Начко Трифоновъ а пжтъ оцѣнено за 80 лева; 3) нива въ мѣстността „Края“ около 5 3/4 дек. при сжсѣди: Тодоръ Ваковъ, Кутю Станчевъ, оцѣн. за 115 л. и 4) нива въ мѣстността „Задъ Байра“ около 6 1/4 декара при сжсѣди: Минко Ивановъ, Миню Гановъ, оцѣн. за 125 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ са допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта гр. Плъвенъ 23 Мартъ 1897 г.

Дѣло № 445 отъ 1896 год.

3—3

За П. Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 1344

Подписаний Иванъ А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I участъкъ,

на основание изпълнителен лист № 3289 от 30 Септември 1896 год., издаден от Плѣвненский Градски Мир. Схдия, въ полза на Плѣв. Окол. Землед. Дружество „Нива“, срѣщу Иванъ Ив. Петковъ, отъ г. Плѣвенецъ, за искъ 222 л. 50 ст. заедно съ лихвитъ имъ 10 % годишно отъ 16 Февруарий 1896 г. до исплащанieto и 20 лева сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 22-ий Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми, въ г. Плѣвенецъ слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенецъ IV кварт. построена отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кирамиди, въ сѣщия дворъ единия мутвакъ (кухня) съ дворъ около 100 кв. метра при сѣбди: Георги П. Томовъ, Ангелина Иванова и улица, оцѣнена за 250 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първи явивши се купувачъ

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допусне да прѣглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта Плѣвенецъ 17-ий Мартъ 1897 год.

Дѣло № 587 отъ 1896 год. 3—3

Схд. Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.**

№ 1369

Подписаний Ив. А. Гърковъ Схдеб. Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на I участъкъ, на основание изпълнителен листъ № 3277 отъ 30 Октомври 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвненский Мир. Схдия, въ полза на Тодоръ Тодоровъ изъ с. Търнене, срѣщу петръ Христовъ, отъ село Мхдювене, за искъ 148 лева заедно съ лихвитъ имъ по 10 % годишно, отъ 1-ий Май 1895 год. до исплащанieto и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 29 Мартъ и до 31 т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенецъ слѣдующий длѣжниковъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Мхдювенското землище въ мѣстността „Смрадиката“ отъ около 12 декара при сѣбди: Иванъ Христовъ, Симеонъ Симеоновъ и Тодоръ Иотовъ, оцѣнена за 240 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ 24 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 498 отъ 1895 год.

Схд. Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.** 3—3

№ 692

Подписаний Маринчо П. Марчевъ Помощ. Схдебний Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на III-й участъкъ, въ допълнение на обявление-то ми подъ № 3794 отъ 17 Юний 1896 год. обнародвано третия пхтъ въ в. „Плѣвненский гласъ“, и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Схдопроизводство, обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 11 Апрельъ и до 10 Май включително ще продаватъ на публиченъ търгъ по втора продажба описаний въ горнето ми обявление не движимъ имотъ, принадлежащъ на длѣжника Димитръ Хиновъ отъ с. Махлата.—

Описаний имотъ не е заложенъ никому. Желаящиятъ да го купятъ, могатъ всѣки присѣственъ день и работни часове да се явяватъ въ повѣренната ми канцелария и приглеждатъ книжата по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ, 31 Мартъ 1897 год. 2—3

П. Схдеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

№ 961

Подписаний Маринчо П. Марчевъ П. Схдебенъ Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на III участъкъ на основание изпълнителен листъ № 2432 отъ 19-ий Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвненский Окол. Мир. Схдия въ полза на Стояновъ Върбенювъ & изъ гр. Плѣвенецъ срѣщу Димитръ Дамяновъ жителъ отъ Махлата за искъ 470 лева 67 ст. заедно съ лихвитъ имъ по 12 % годишно отъ 2 Септември 1895 г. до испла-

щанieto и 25 лева 03 ст. сѣдеб. и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че на 10 Май т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ г. Плѣвенецъ слѣдующиятѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една къща находяща се въ селото Махлата на „Писаровки Пхтъ“ съ дворъ отъ 1 дюлюмъ и 5 ара при сѣбди: Петръ Дамяновъ, Цвѣтко Ценовъ Писаровския пхтъ, срѣдни върхъ, Нано Генювъ която е оцѣнена по емлячния общински регистъръ за 500 лева.

2) Нива находяща се въ Района на с. Махлата мѣстността „назаваема“, подъ пхтъ, отъ 9 декара при сѣбди: Вълчо Герговъ, В. Ивановъ и Димитръ Илиевъ отъ 2 страни която е оцѣнена за 135 лева по емлячния общ. регистъръ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ 28 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 573 отъ 1896 год.

П. Схдебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ.** 1—3

№ 1013

Въ допълнение обявлението ми подъ № 418 отъ 22-ий Февруарий 1897 год. и обнародвано третия пхтъ въ в. „Плѣвненский Гласъ“, броеве: и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Схдопроизводство, обявявамъ на интересующиятъ се, че отъ 9-ий тогъ и до 31 день т. е. до 10 Май включително ще продавамъ на публиченъ търгъ по втора продажба изложенитѣ въ горнето ми обявление недвижими имоти.

Описаний имотъ не е заложенъ никому.

Желаящиятъ Г. Г. да взематъ участие въ търга свободни сѣ да идватъ всѣки присѣственъ день и работни часове и наддаватъ.

гр. Плѣвенецъ, 4-ий Апрельъ 1897 год.

пом. Схдебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ.** 1—3

№ 1716

Подписаний Ив. А. Гърковъ Схдебенъ Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на I-ий участъкъ на основание изпълнителен листъ № 1474 отъ 29 Апрельъ 1895 год. издаденъ отъ Плѣвненский Окол. Мир. Схдия въ полза на Илия Палювъ изъ градъ Плѣвенецъ срѣщу Стефанъ Дуновъ и др. отъ с. г. за искъ 70 л. и 12 л. по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 16 Апрельъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенецъ слѣдующиятѣ длѣжниковъ недвижими имотъ а именно:

1) Едно лозе находяще се въ Плѣвненското землище въ мѣстността „Каралджалъка“ отъ около 1 дюлюмъ и 9 ара при сѣбди: Илия Палювъ, Трифонъ Петковъ, Тотю Петраковъ и пхтъ оцѣнено спорѣдъ емлячния регистъръ за 76 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да приглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ, 5-ий Апрельъ 1897 год.

Схдебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ**

Дѣло № 219 отъ 1895 год. 1—3

№ 959

Подписаний Маринчо П. Марчевъ Схдеб. Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на III участъкъ на основание изпълнителен листъ № 2425 отъ 19 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвненский Окол. Мир. Схдъ въ полза на Стояновъ Върбенювъ & изъ гр. Плѣвенецъ срѣщу Минчо Видюновъ отъ с. Комарево за искъ 320 л. заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 23 Юний 1895 г. до исплащанieto и 18 л. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че на 10 Май т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ гр. Плѣвенецъ слѣдующиятѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива находяща се въ Района на с. Комарево въ мѣстността назоваема „Мжжковица“, отъ 5 декара и 9 ара при сѣбди: Видолъ Цвѣтковъ пхтъ, Вани Михаловъ и Димитръ Пановъ която е оцѣнена спорѣдъ емлячния общин. регистъръ за 118 лева.

2) Нива въ сѣщото землище на мѣстността отъ 8 декара и 2 ара при сѣбди: Тодоръ Константиновъ Видолъ Цвѣтковъ и отъ 2 страни пхтъ която е оцѣнена 164 лева.

3) Нива въ сѣщото землище въ мѣстността назоваема „Търнищата“, отъ 9 декара и 5 ара при сѣбди: Видолъ Цвѣтковъ, Нанко Първановъ отъ двѣ страни Велико Видоловъ, която е оцѣнена 190 лева

4) Нива тоже въ сѣщото землище въ мѣстността назоваема „Стратлишки долъ“, отъ 4 декара и 4 ара при сѣбди: Видолъ Цвѣтковъ Пано Янувъ пхтъ и Иванъ Мариновъ която е оцѣнена за 88 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ 28 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 587 отъ 1896 год. 1—3

П. Схдебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ**

№ 960

Подписаний Маринчо П. Марчевъ П. Схдебенъ Приставъ при Плѣвнен. Окр. Схдъ на III участъкъ на основание изпълнителен листъ № 2089 отъ 3-ий Септември 1896 год. издаденъ отъ Плѣвненский Окол. Мир. Схдия въ полза на Стояновъ Върбенювъ & изъ гр. Плѣвенецъ срѣщу Тодоръ и Вѣло Цѣлови отъ с. Махлата за искъ 234 л. 45 ст. заедно съ лихвитъ имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомври 1894 г. до исплащанieto и 12 л. 72 ст. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че на 10 Май т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ г. Плѣвенецъ слѣдующиятѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една къща находяща се въ с. Махлата въ долната махла; при сѣбди: Петръ Пековъ и лхката и пхтъ отъ двѣ страни съ дворъ отъ единъ декаръ и петъ ара която къща е землянка съ двѣ отдѣления построена отпърѣдъ и дървенъ материалъ и покрита, съ слама и прѣстъ на длѣжина 23 м. 50 сан. и 3 м. 80 с. широка и 1 и 75 с. висока която е оцѣнена, въ емлячния общ. регистъръ за 500 лева на стр. № 355 заедно съ постройката една, сая за добитѣкъ на длѣжена 5 метра и широка 4 м. 50 сант. и висока 2 метра 5 сант. построена въ земята съ простъ и дървенъ материалъ и покрита съ слама която влиза въ оцѣнката на горниятъ сумми.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по продантѣта.

гр. Плѣвенецъ 28 мартъ 1897 год.

Дѣло № 657 отъ 1896 год. 1—3

П. Схдебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

№ 958

Подписаний Маринчо П. Марчевъ П. Схдебенъ Приставъ при Плѣвненский Окр. Схдъ на III-ий участъкъ на основание изпълнителен листъ № 2436 отъ 19-ий Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвненский Околийски Мир. Схдъ въ полза на Стояновъ Върбенювъ & изъ гр. Плѣвенецъ срѣщу Кучо Михайловъ отъ с. Комарево за искъ 436 лева заедно съ лихвитъ имъ по 10 % годишно отъ 1 Мартъ 1894 год. до исплащанieto и 23 л. 30 ст. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че на 10-ий Май т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ гр. Плѣвенецъ слѣдующиятѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ мѣстността на с. Комарево назоваема „Срѣдний Врѣхъ“ отъ 8 декара при сѣбди: Костадинъ Тошовъ, Панателъ Дамяновъ отъ двѣ страни и Личо Петровъ, която е оцѣнена спорѣдъ емлячния на общината регистъръ за 160 лева.

2) Нива въ землището на с. Комарево въ мѣстността назоваема „Мжжковица“, отъ 9 декара и 7 ара при сѣбди: Димитръ Константиновъ Пановъ, Петко Андрѣвъ и пхтъ която е оцѣнена за 194 лева.

3) Нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Тинювъ Брестъ“ отъ 7 декара и 9 ара при сѣбди: Костадинъ Пановъ, Марко Пановъ, Пхто Игнатовъ Гекъвъ, която е оцѣнена за 158 лева.

4) Нива въ землището на с. Комарево въ мѣстността назоваема „Подъ Бреста“ отъ 8 декара и 7 ара при сѣбди: Пхтъ и праздно мѣсто, Пано Митовъ, Костадинъ Пановъ, която е оцѣнена за 174 лева.

5) Нива въ сѣщото землище назоваемо „Подъ Лозята“ отъ 14 декара и 4 ара при сѣбди: Яни Иванювъ, Костадинъ Пановъ, пхтъ и Пано Гекъвъ която е оцѣнена за 288 лева.

6) Нива въ сѣщия районъ въ мѣстността „Задъ Лозята“, отъ 4 декара и 8 ара при сѣбди: Костадинъ Тошовъ, Маринъ Николовъ, Занко Лукановъ, Костадинъ Пановъ, която е оцѣнена за 96 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да приглеждатъ всѣкиятъ книжа относящи се по провантѣта.

Дѣло № 588 отъ 1896 год.

1—3 пом. Схдебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ Бр. Ст. Бояджиеви, честь имаме да обявимъ на интересующиятъ се, че приемаме да печатиме всѣкакви видове правителствени и търговеки книжа, като: вѣстници, списания, рѣчници, учебници, тефтери, фактури, квитанции, записи, полици, годежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

Гр. Плѣвенецъ, 29 Мартъ 1897 год.

Съ почитание;

Бр. Ст. Бояджиеви